

2015

Frivillig-tema: Hvordan kommer man ind i det frivillige arbejde? Hvad får de frivillige til at fortsætte utrætteligt? Redaktionen har stillet spørgsmål af den karakter til frivillige, der svarer meget villigt. Læs og bliv klog på, hvad der driver de andre.

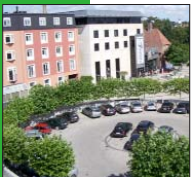
Berlinale: Få en stemningsrapport fra årets filmfestival i Berlin og en hurtig omtale af nogle af de vigtigste film derfra.

Jordan-artikel: Redaktøren af DaBUFs seneste plus-tilbud til medlemmerne Dansk Tegnefilm gennem 100 år, Annemette Karpen, har været i Jordan for at undervise i animationsfilm. Det var en sansemættet oplevelse, som det fremgår af hendes reportage fra det smukke og gæstfrie land.

PR-udvalget: Store tanker skal tænkes. Nye idéer skal afprøves. Alle gode kræfter kaldes og sættes ind på at yde den optimale indsats for at børn og unge kan se og lave film.

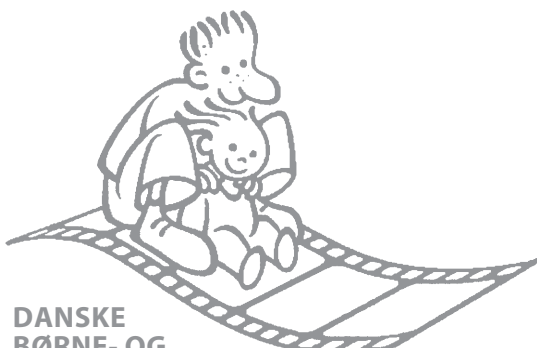
Landsseminar: Bliv mindet om en festlig weekend i det tidlige forår eller ærgr dig over ikke at have været i Svendborg til Landsseminar.

Giffoni: Igen i år er fire unge mennesker så uforskammede heldige, at de får lov til at mæske sig med film i det italienske i sommerferien.

En film jeg aldrig: Bagsideskribenten roder sig ud i et løfte, han måske får svært ved at holde.

**DANSKE
BØRNE- OG
UNGDOMSFILMKLUBBER**

4 PRÅSEN

- medlemsblad for Danske Børne- og Ungdomsfilmklubber
PRÅSEN • Nr. 2 • Juni 2010

DaBUF's Nyhedsbrev udgives af:

Landsforeningen Danske Børne- og Ungdomsfilmklubber

Rosenørns Allé 35, 1 · 1970 Frederiksberg C

Tlf.: 33 21 41 76

www.dabuf.dk

sekr@dabuf.dk

Pråsen udsendes fire gange årligt til samtlige medlemsklubber, bestyrelser og samarbejdspartnere.

Ansh. redaktør: Tina Just Hahn

Redaktør: Kim Bruun

Redaktion: Flemming Riedel, Ulrich Breuning, Karen Damm Obel, Nynne Jensen og Liselotte Bjerg

Layout: Japi-Form

Tryk: Trundholm Tryk, Vig

Oplag: 600 eksemplarer

Distribution: DaBUF

ISSN-nr.: 1603-2519

Næste nummer udkommer primo oktober 2010 med et tema om "Formidling af film"

Deadline til næste nummer: 1. September 2010

*Forside:
Modtageren af Pråsen 2010,
Kaspar Munk. En glad og
stolt modtager af en tegning
og 10.000 kroner.
Læs begrundelsen for tildelingen
af den fornemme pris på side 26.*

Leder Frivillig i Danmark

DaBUF klubfolk er en forunderlig størrelse, lige så forskellige vi er, lige så ens er vi også. Vi brænder alle for at give gode filmoplevelser til børn og unge. Vi forventer hverken penge eller hæder for vores arbejde, vi er "frivillige" i ordets bedste betydning. Vi tror på, at det vi gør, gør en forskel. Vi viser ikke film for at underholde børnene og de unge i et par timer, så de voksne kan få fred. Nej, vi viser film for at være en lille betydningsfuld brik i barnets udvikling fra at være et ubeskrivet naivt sind, til at være en voksen med den ballast opvækstens oplevelser har gjort det muligt at handle ud fra.

Via vores arbejde i filmklubberne er vi med til at guide og vejlede børnene, i den nærmest uendelige mængde tilbud af filmoplevelser, de har. Vi er med til at skærpe deres kritiske sans, over for det store udbud, der er af film på snart sagt alle tænkelige medier. Udviklingen af forskellige filmmedier stopper ikke, tvært imod bliver der flere og flere medier og formater med svingende kvalitet at forholde sig til. Danmark har en gammel tradition for at man gør en "frivillig" indsats i sit lokalområde, det ses ved de mange foreninger, der er i hver en by landet over. Uden frivillige ville Danmark være et "fattigt" land, fattig på næstekærlighed. Når vi yder gratisarbejde, er det ikke for egen vindings skyld, men for at give noget til andre, som vi selv finder vigtigt. Det være sig skak-, gymnastik-, fiske-, teater-, friluft-, motorcykel-, filmoplevelser eller mange andre oplevelser vi brænder for, fællesnævneren er frivillige, der yder en uvurderlig indsats. Flere af vores børne- og ungdomsfilmklubber fortæller om, hvor svært det er at skaffe nye bestyrelsesmed-

lemmer til deres klub. Betyder det, at vi er ved at bevæge os væk fra frivillighedstanken? Ved et foredrag af folk fra centeret for fremtidsforskning gav de en beskrivelse af fremtidens unge frivillige. Det er en ung, der gerne vil gøre en indsats på sit interesseområde, han/hun vil bare have penge for det. De unge forventer sig meget af deres fritid og ønsker at kunne bruge den på at tilfredsstille deres egne behov. Dette fortsætter efter de har stiftet familie dog med den tilføjelse, at nu skal de også sikre, at børnene får deres behov dækket. Det kan godt give sved på panden til unge familier, der skal sørge for en god indtjening for at kunne opfylde det moderne menneskes behov. Derfor må fornøjelse og indtjening i højere grad smelte sammen.

Jeg håber meget, at fremtidsforskningen bliver gjort til skamme, men kan desværre godt se tendensen allerede nu. Jeg ved ikke, hvad der har fået udviklingen til at gå fra at opleve glæde ved at bidrage til fællesskabet til at opleve glæde ved selvrealisering eller selvviscerensættelse.

Begyndte det med, at vi gav børnene penge for at gå ud med skraldet, for at støvsuge, gøre orden på deres værelse, dække bord, tømme opva-

skemaskine osv. i stedet for at lade dem opleve glæden ved at bidrage til fællesskabets bedste? Eller er det bare kommet snigende – og i så fald hvor fra?

Hvad skal vi gøre for fortsat at kunne bevare frivilligheden i Danmark, som den har været gennem de seneste årtier?

Det havde fremtidsforskerne ikke noget bud på. Det er nok også en svær nød at knække, men jeg er fortrøstningsfuld i bølger. 'Det må da være muligt at genoplive de gamle værdier om glæden ved at glæde andre' afløses af 'det er klart, de unge skal have penge for deres arbejde, der stilles så store krav til dem alle steder fra, hvordan skal de også få tid til at arbejde gratis?' Hvilken af mine bølger der sejrer, vil tiden vise, måske findes der en mellemting, som så bliver det nye frivillige menneske.

Mens vi venter på, hvor udviklingen bærer os hen, kan vi glædes over, at unge nu kan få point for frivilligt arbejde, point som de kan bruge til at komme ind på deres foretrukne uddannelse med.

*Hvordan tegner
fremtiden sig for det
frivillige arbejde?
Formanden
tager pulsen på
frivilligheden.*

Vi kan fortsat forarges over, at hvis man ikke er fuldt tilknyttet arbejdsmarkedet, må man kun arbejde få timer i frivillighedens tjeneste, før det bliver trukket i dagpengene eller understøttelsen. Så har man ikke fællesskabet på arbejdsmarkedet, må man heller ikke have det som frivillig i en klub.

Der er ingen tvivl om, at det er fantastisk inspirerende at være sammen med de mennesker, der yder en frivillig indsats i børne- og filmklubregi. Her sprudles og brændes for sagen, må den brændende glæde og entusiasmen de lægger for dagen smitte andre.

Tina Just Hahn

Uegnet for børn?

Medierådet har lavet en pjecce om deres anbefaling i vurderingen af film. Filmklubberne behøver ikke rette sig slavisk efter Medierådets anbefalinger, da vi viser film i en lukket forsamling og ud fra en vurdering af, hvad vores børn kan klare. Alligevel kan pjecen være god at få forstand af og eventuelt skele lidt til, når programmet fastsættes.

Pjecer kan rekvireres på kontor@medieraadet.dk og på <http://film.medieraadet.dk> kan man læse deres vurderinger.

Frivillig Kære Frivillige

Sådan startede et brev delt ud til en række af Landsseminarets deltagere. I anledning af Frivillighedsåret i 2011 satte Pråsen sig for at finde ud af, hvad der rører og bevæger jer frivillige – og hvad der får jer til utrætteligt at blive ved. Derfor fik de adspurgte de nedenstående spørgsmål.

Under læsningen af det følgende er det tilladt at ranke sig lidt; vi er jo alle frivillige og har del og lod i det, som kommer frem.

Det står selvsagt læseren frit for selv at give sine egne svar på spørgsmålene:

Hvordan kom du ind i det frivillige arbejde?

Hvad ser du som din vigtigste opgave i dit frivillige arbejde?

Hvad får dig til til stadighed at lægge din tid og kræfter i det frivillige arbejde?

Hvordan ser du fremtiden for det arbejde, du udfører?

Har du andet, du synes skal fortælles?

Opdragelse til kvalitet

Slangerup Børne- og Ungdomsfilmklub har i 2009 haft 25 års jubilæum, og jeg har været med i arbejdet i denne klub i omkring 23 år.

Som borger i en lille by og med tre børn, der deltog i forskellige fritidsaktiviteter, syntes jeg, at jeg som "forælder" måtte være med til at gøre noget aktivt i fritidslivet. Da jeg altid har interesseret mig for at se film, har gået i børnefilmklub fra jeg var lille – i Skive Børnefilmklub faktisk, hvor mine forældre var aktive i mange år –

var det nærliggende for mig at melde mig under fanerne i HOLGER.

Billedmedier fylder meget i børns liv i dag, så jeg synes, at arbejdet med at tilbyde børnene et varieret tilbud af film, der er særlig egnet for deres alderstrin, er vigtigt. At vise dem film, der appellerer til både følelser og fantasi – og derigennem prøve at udvikle deres kvalitetsopfattelse og kvalitetsbevidsthed til filmmediet – ser vi som vores opgave i HOLGER.

Jeg ville lyve, hvis jeg påstod, at jeg ikke engang imellem har tænkt på at

stoppe i HOLGER – synes nok, jeg har gjort "min pligt"! Men når man kommer i biografen for at passe sin vagt og møder alle de forventningsfulde børn, der kommer for at se film – og ser de rødkindede og glade børn, der kommer ud fra biografen efter en god oplevelse, så får man energi til at fortsætte endnu en tid. Vi har i HOLGER haft et stabilt medlemstal gennem mange år. Vi har glade børn og tilfredse forældre. Vi har også "nye" folk, som gerne vil gå ind i arbejdet, så jeg tror på, at HOLGER

Anna Lise Dibbern, Holger

vil bestå, som den er nu, i mange år fremover.

Kulturel opdragelse lønner sig

Bjarke Overgaard, Herning Skolebio

Jeg kom ind i Herning Skolebio, da klubben blev stiftet i 1992. Jeg havde siddet i bestyrelsen for Herning (voksen) Filmklub, sammen med en af idemændene til stiftelsen af Herning Skolebio. Jeg blev spurgt, om jeg ville være en af "filmfolkene", da de øvrige var SSP-folk. De så klubben som et alternativ til idrætsklubberne. Opgaven for os i filmklubben er at give børn og unge et kulturelt tilbud,

der er lidt anderledes end en normal biograftur. Det vil sige, at de også skal præsenteres for nogle film, de ikke selv ville have valgt.

Når jeg holder fast i det frivillige arbejde, skyldes det glæden ved film sammenholdt med de smil og tårer man møder hos børnene efter en film, samt det sociale samvær med andre frivillige børnefilmfolk.

Jeg tror også på, at kulturel opdragelse forkorter køen ved "socialkontoret".

Jeg tror at både filmen og børnefilmklubberne vil overleve i mange år. Den gode historie og fællesskab går aldrig af mode.

I fremtiden, når alle kan købe sig til alt på nær ægte fællesskab, vil det frivillige arbejde opnå prestige.

Frivillig Glæden ved at formidle film er ubeskrivelig

Jeg har haft det store privilegium, at have været dansk- og klasselærer for en flok skønne unger fra de trådte ind i Folkeskolen engang tilbage i 1976 og til de gik ud 10 år senere. I 1981 da de gik i 5. klasse var min danskundervisning meget præget af levende billeder.

Stoltheden over at have introduceret biografoplevelsen til tusindvis af børn og unge får hjertet til at svulme

Jeg havde tidligere i min skole- og gymnasietid været bidt af film og sågar været formand for en gymnasiefilmklub, hvor dagsordenen dengang var franske nybølge film, Cinema Novo, film fra alle hjørner af verden og alle mulige andre film af mere eller mindre obskur art. Den oplevelse af at se de levende billeder i biografen ville jeg så gerne give videre til mine elever. Selvfølgelig tilpasset deres alder og forståelsesniveau.

Så udover en god portion film fra Statens Filmcentral i den daglige undervisning, ja såilmeldte jeg dengang i 81 hele min 5. klasse til Århus Skolebio, som jeg i øvrigt ikke kendte noget til. Det gjorde jeg ikke bare for at vi skulle se film sammen og diskutere dem efterfølgende i

skoletiden, men også for det sociale fællesskabs skyld.

De elever der ikke havde råd – ja dem betalte jeg selv for. Det var et fantastisk projekt, og som sidegevinst gik der ikke mange gange Skolebio, førend jeg blev spurgt, om jeg ville være med i bestyrelsesarbejdet i Århus Skolebio. Det sagde jeg ja tak til, og den lange rejse som så begyndte – og snart har været i gang i næsten 30 år – den rejse har jeg aldrig nogensinde fortrudt, jeg tog med på.

Jeg ser det som min primære opgave at give de børn og unge, som har meldt sig ind i børnefilmklubben gode filmoplevelser. Gerne filmoplevelser som kan udfordre deres eget liv, gerne filmoplevelser som kan fortælle dem gode og indholdsrige historier fra alle hjørner af vores klode.

Allerhelst vil jeg gerne vise dem film, som de ellers ikke ville gå ind og se.

Jeg ser det som min opgave at lære dem at se film i biografen, at det er her i disse hellige haller filmmediet kommer til sin fulde ret med stort billede og supergod lyd.

Jeg ser det som min opgave at lære dem at respektere hinanden i det offentlige filmrum, at lytte og iagttagelse og sammen skabe en fælles oplevelse.

Jeg ser også mit frivillige arbejde som en kulturbærende foranstaltning. Forstået på den måde, at jeg håber, jeg venner de børn og unge, som kommer i vores filmklub, til at blive gode og flittige biografgænge-

re i deres senere voksenliv. Jeg føler en stor glæde – og også stolthed – ved at vide, at jeg og mine bestyrelsesvenner har fået rigtig mange mennesker til at gå i biografen, til glæde for byens biografer og byens kulturliv, vel vidende at deres første biografoplevelse – det var i Skolebio.

Glæden ved at formidle film er ubeskrivelig. Glæden ved at se en masse spændte unger sidde klar i salen med slikposen er en så rar oplevelse, at man kan leve længe på den.

I de senere år har vi også fået Minibio indført i Århus Skolebios virke. At opleve disse små størrelser, som næsten ikke kan kigge op over stollesædet foran, være helt opslugt af *Alfons Åberg*, *Cirkeline* eller *Mis med de blå øjne* – det er arbejdets løn i sig selv.

Og sikken en respons. En umiddelbarhed og en glæde som uvilkårligt smitter af.

Dengang jeg kom ind i det frivillige bestyrelsesarbejde tilbage i 1981 fik jeg nogle venner for livet.

Jeg rendte sammen med nogle andre mennesker, som havde den samme passion for at vise film for børn og unge. At de også blev mine private venner var en ekstra gevinst. Jeg har oplevet ufatteligt meget sammen med disse mennesker. Min familie blev et med deres familier og vi har – store som små – fulgt hinanden i tykt og tyndt. Jeg kunne skrive bøger om alle de oplevelser, vi har haft sammen. Når alt kommer til alt, er det vel nok grunden til, at man stadig bliver ved år efter år.

Hans Peter Mehlsen,
Århus Skolebio

I mine helt hellige øjeblikke kan jeg selvfølgelig heller ikke lade være med at tænke på den stolte tradition for frivilligt arbejde, som vi har og har haft i dette land, og som jeg utvetydigt føler mig som en del af. Tænk på de tusindvis af frivillige ledere, hjælpere, trænere, filmformidlere osv. som har glædet masser af børn og unge indenfor rigtig mange fritidsområder.

Jeg ser trygt på fremtiden. I mine mørke øjeblikke kunne jeg ellers godt se os som en uddøende race, men jeg tror vi overlever. Jeg tror stadig på filmmediets stærke kraft, og jeg tror ikke mindst på styrken ved fælles kulturoplevelser. Men jeg er selvfølgelig ikke blind for, at den dag kommer, hvor vi gamle hoveder skal trække os tilbage og forhåbentlig overlevere en forretning og en kulturinstitution (sådan opfatter jeg Århus Skolebio) til yngre kræfter med deres nye ideer og nye måde at håndtere tingene på til glæde for masser af filmhungrende børn og unge.

Frivillig Hvor er forældrene?

Jeg har "tendens" til at deltage i frivilligt arbejde. Men præcis omkring filmklubben, så skyldtes det, at børnefilmklubben for 12 år siden bad om nye frivillige. Klubben var lige ved at lukke efter godt 48 år. Jeg er tidligere biografooperator og almindelig "filmtosse", så jeg meldte mig. Min datter var faktisk stolt over det, og det betyder jo også noget! Vi var fælles om det i mange år! Og det har været fantastisk sjovt.

Min vigtigste opgave er vel at holde gang i noget, at engagere og få flere med i klubben. Vi er heldige, at klub-

ben har et godt ry og det er noget man gør i byen, man melder sig til filmklubben fra 1. klasse!

Når man bliver ved, skyldes det vel, at vi er en gruppe som føler os forpligtet overfor hinanden. Det er ikke så anstrengende, bare vi er mange nok, om de opgaver der er! Det er jo ikke ligesom at træne fodboldspillere hver weekend. Det er overkommeligt at drive en filmklub.

Fremtiden... jeg tror, der er brug for sådanne klubber. Jeg tror, alt der handler om at være sammen om

nogle oplevelser og engagere sig, har en fremtid. Helt personligt har det undret mig, at den generation som "naturligt" skulle have "overtaget" klubben ikke er der. Altså børnenes egne forældre. Den generation er sikkert meget med om skole og institution, men ikke i frivilligt arbejde ellers! Hvorfor? Det er svært at sige.

Når man har DaBUF som klarer de store opgaver for filmklubberne, så er det ingen sag. Jeg synes DaBUF og filmudbuddet er essentielt for, at vi overhovedet kan drive en klub.

Iben Danielsen,
Birkerød Filmklub for børn og unge

DaBUFs bestyrelse og sekretariat

Bagerst fra venstre ses: Kim Bruun, Lotte Kasten, Flemming Riedel, Marc Honoré og Tina Just Hahn

Forrest fra venstre ses: Mathilde Fruergaard, Karen Damm Obel, Ulrich Breuning, Janne Flatau, Louise Holm Marseen, Susanne Rørvig og Liselotte Bjerg

Frivillig Andet og mere end det kendte

Hvordan kom du ind i det frivillige arbejde?

Ad to veje: min mand er opvokset i Århus, med Århus Børnefilm, der opstod samme år, som han blev født. Min svigerinde, der er/ har været mangeårig formand i klubben, "inviterede" os til at være med. Da vi alligevel nød at følge vores børn til klubbens forestillinger op til 3.-4. klasse, kunne vi lige så godt kombinere fornøjelsen med at være tilsyn. Vores deltagelse har nu varet ca. 25 år, og vi har fortsat dette arbejde, selvom vores egne børn jo for længst er blevet voksne.

Hvad ser du som din vigtigste opgave i dit frivillige arbejde?

At bidrage til at mindre børn kan opleve filmforevisningerne i en stor biograf sammen med andre børn under trygge forhold. Vores medlemmer kommer fra Børnehaveklasse til 5. klasse - og der er mulighed for at købe voksenpladser. Her kan man altså starte på sine forældres skød og vokse sig så 'stor' at man selv kan gå i biografen sammen med kammeraterne. Det giver mulighed for en udvikling, der kan tilpasses det enkelte barns modenhed.

At introducere børnene til filmens magiske verden stiller store krav til os, der skal udvælge film, som kan favne både de mindste og de største. Udvalget for vores aldersgruppe måtte gerne være større. Vi forsøger nemlig at sammensætte programmet med et blandet repertoire af danske og udenlandske tilbud, om muligt en ny film og evt. en lidt ældre, enkelte tegnefilm og resten 'levende' film, hvor dansk tale har høj prioritet.

Jeg argumenterer gerne for, at de valgte film ikke må være uforståelige eller uhyggelige, hvilket mange af de hæsblæsende amerikanske børnefilm er. Jeg synes, at vores filmprogram skal afspejle nogle gode værdier for børnene med pointe og en vis 'moral'. Det er også vigtigt at præsentere film, som nutidens børn ikke præsenteres for alle steder.

Hvad får dig til stadighed til at lægge din tid og kræfter i det frivillige arbejde?

Samværet med børnene, der som regel er rigtig søde og forventningsfulde. I den nuværende biograf håndterer vi ca. 500 pladser og viser samme film 4 gange over 2 weekender. Når man ikke lige har tjansen som vagt i forhallen, kan man få set en del af de valgte film. Vores løn består i at høre børnenes latter og mærke det fælles sus, når spændingen tager til. Det er dejligt, når hele salen klapper, og sjovt at høre børnenes kommentarer efter filmen. Det er også rart, når forældrene påskønner vores frivillige arbejde, selvom jeg ville ønske, at der var mindre at rydde op bagefter...

Samværet med bestyrelse og tilsyn, har været stabilt i en årrække. Vi kender hinanden, så jeg hygger mig ved hver forestilling - og under den fælles biograftur med middag, der er vores årlige belønning. Ved filmgennemsyn, som vi har afholdt nogle gange, udvides mødet med andre klubber. Jeg har også deltaget et par gange på DaBUFs Landsseminar med gode oplæg og film, foruden fået spændende oplevelser fra ture med bestyrelsen til Berlinale i 2008 og 2010. Det gør jeg gerne igen.

Hvordan ser du fremtiden for det arbejde, du udfører?

Over 60 år på bagen og servicering af 3-4 generationer beviser i sig selv, at klubber som Århus Børnefilm rammer noget rigtigt. Det er anderledes at se film i en stor og mørk biograf, omgivet af jævnaldrende, der reagerer forskelligt, frem for at sidde foran fjernsynet derhjemme. Selv den mest fredelige scene kan udløse angst eller hjemve, så det hænder, at vi må have et barn på skødet - eller på anden måde hjælpe med at fordøje filmoplevelsen. Derfor er der fortsat behov for et lukket forum med dedikerede voksne til at tage imod, trøste og hjælpe, hvis det er nødvendigt.

Der er mange tilbud for børnene i Århus, herunder vores Århus Børnefilm, Århus Skolefilm og Århus Kommune, der gennem årtier har vist mange kortfilm (f.eks. *Muldvarpen* og *Pingo*) på bibliotekerne. Nu til dags har de fleste familier jo udstyr til at afspille film hjemme, så mange af nutidens børn er ret "forvante" og kender de gængse film i forvejen.

Kunsten for os må være at tilbyde noget andet og mere end de udbredte publikumstræffere. Efter min mening er det nu heller ikke alle biografsucceser, der er lige gode til de mindre børn.

Jeg mener fortsat, vi har en mission i at tilbyde gode film til billige penge, med velvilligt tilskud fra Århus Kommune. Film skal ses i biografen, og her kan få alle chancen, selvom familien ikke har råd, lyst eller lejlighed til en fælles bif-tur.

Kirsten Østergaard Nielsen,
Århus Børnefilmklub

Har du andet, du synes, skal fortælles?

Et sådant koncept bygger på positiv indstilling fra biografejerne, som skal lægge hus til en stor flok 'unger', og fra lærerstaben, som skal sørge for at dele vores 10.000 brochurer ud til klasserne i Århus Kommune. Det hele står og falder med et tilsyn af engagerede frivillige, der 'gider' at bruge tid og kræfter på opgaven. Jeg håber, at der melder sig yngre kræfter til at afløse os, når vi går af. Samtidig undrer jeg mig lidt over, hvorfor det er så svært at få ikke-etniske danskere til at melde sig til frivilligt arbejde, der går udover egne rækker. Forhåbentlig ændrer det sig med øget integration og forståelse af en samfundsmæssig indsats for egne og andres børn.

Frivillig En helt almindelig dag på kontoret

Min veninde Anna træder ind ad døren. Hun kigger halvskræmt og forvirret ned på de efterladte sko, der er spredt i et ledende spor gennem første del af sekretariatet. Herefter kigger hun op mod loftet, hvor de før så nydelige lamper med runde glasskærme nu er beklædt med sort plastik. Den dystre og mystiske stemning udfyldes på lydsiden af temaet fra Jaws. Nervøst går Anna ind mod kampagnelokalet. Inden hun når helt derind, går hun forbi mødelokalet, der har glaspartier ud mod gangen. Her sidder Simon klædt i en kulsort kappe af nervøst velour. Han er helt tildækket, men foran ham står en blæser, der får kappen til at blafre faretruende og er på bedste vis med til at understrege det skræmmende ved hans fremtoning. Da Anna når ind til kampagnelokalet står jeg selv, Signe og Anders på alle fire nede på gulvet og agerer heste på et græsgrønt liggeunderlag. Vi vrinsker, som var vi syge heste, sparker nogle løg hen ad gulvet og kaster papir op i luften. Temaet fra Jaws, der vil få selv B.S. Christiansen til at kigge sig over skulderen af ren og skær frygt, summer stadig fra højtalerne og Anna står rystende. Ved ikke om tårene, der langsomt er begyndt at trille ned ad hendes kinder er et tegn på glæde, frygt eller blot undren over, hvad hun har begivet sig ud i. De tvivlsomme tårer bliver så absolut ikke mindre, da lydbilledet pludselig skifter til en diskosang, og den kæmpe sorte hule i midten af lokalet overraskende viser sig at være gemmested for Anne Sofie, Ronja og Marie, der springer op og begynder at danse rundt om Anna.

Et mærkeligt teaterstykke? Nix. En sær drøm? Heller ikke. Dette er blot én af mange dage som fuldtidsfrivillig ved Operation Dagsværk. Forstå mig ret.

Det er selvfølgelig ikke hver dag, vi opsætter et show som dette, men det er blot et eksempel på, hvad et liv som frivillig kan føre til. Anna skulle rejse til Island, og vi ville give hende en afsked, hun sent ville glemme. Vi fik efterfølgende at vide, at det lykkedes.

Uden jeg var helt bevidst om det, har jeg siden mine tidlige teenageår været en del af det frivillige foreningsliv. Da jeg var syv år gammel, begyndte jeg som smutte ved De grønne pigespejdere. Som jeg blev ældre, fik jeg mere ansvar som patruljeleder, hvor jeg i fællesskab med de jævnaldrende patruljeledere havde ansvaret for at planlægge møder og weekender, der skulle engagere de yngre spejderpiger og ikke mindst holde dem til ilden, og få dem til til stadighed at synes om spejderlivet. Lidt af en opgave når en grøn uniform og et knob-reb ikke just er outfittet, der hænger først for, når man som 15-16-årig begynder at gå til fest.

Sideløbende med min nye titel som frivillig ungdomsleder blev jeg og mine to veninder Laura og Stine mere aktive i Nyborg Børne- og Ungdomsfilmklub, hvor vi fra dag ét havde medbestemmelse, indflydelse og muligheder på lige fod med de øvrige bestyrelsesmedlemmer. Det gav i den grad blod på tanden og engagement at opleve demokratiet på så nært hold og se ens beslutninger og forslag blive realiseret. Om det så var et spejdermøde, hvor vi skulle facilitere et dolkebevis eller det at se sit helt eget filmforslag være sat i programmet, som man efterfølgende stolt kunne dele ud på sin skole.

Min grad af at være frivillig må siges at være rimelig stor, eftersom jeg arbej-

der fuld tid ved Operation Dagsværk, er projektgruppemedlem ved De Grønne Pigespejdere, udvalgsmedlem i MeNa-udvalget i Dansk Ungdoms Fællesråd og naturligvis bestyrelsesmedlem i DaBUF. Jeg får tit undrende blikke og kommentarer i stil med: "så du arbejder fuld tid, og du får ingen løn? Du må være mærkelig", men når jeg bliver ved i større grad end nogensinde før, så er det hverken for at skabe fyld til C.V.'et eller klap på skulderen, men derimod fordi jeg ikke kan lade være. Mit år ved Operation Dagsværk har været det bedste hidtil med alle de udfordringer, det har budt. Det er mit første job, hvor jeg vågner hver morgen og har en sand lyst til og føler oprigtig glæde ved at gå på arbejde, og én af grundene er, at der er så utrolig højt til loftet.

I efteråret var vi 11 frivillige, der sammen fik formidlet Zimbabwes politiske og samfundsmæssige forhold til stort set alle unge på landets gymnasier, hvilket svarer til omkring 43.000 elever. Resultatet blev en indsamling, der for nylig rundede det skarpe hjørne på 6 millioner kroner. Det er selvfølgelig et meget målbart resultat og var naturligvis ikke skabt af os alene, men det er et fantastisk billede på det, frivilligheden kan. Når man er i fora og fællesskaber, der er båret af frivillige kræfter, skaber det unægtelig en helt anden energi og stemning end på en arbejdsplads, hvor helt andre faktuelle forhold lægger grundlaget for arbejdet. Som frivillig er der plads til de store og u håndgribelige tanker. Det er her, en masse krøllede hjerner er samlede, og resultatet er som oftest storslået. Samtidig er det også her, det rationelle ord kollega er byttet ud med ordet venner.

Mathilde Fruergaard,
DaBUFs bestyrelse

I øjeblikket indebærer mit liv som Operation Dagsværk-frivillig også en masse praktiske ting såsom pressekoordinering i forbindelse med et musikprojekt, der løber af stablen i efteråret og derudover klipning og produktion af en dokumentarfilm om to unge, der har været nødt til at flygte fra deres hjemland, Burma. Resultatet af dette arbejde ser først dagens lys i efteråret, men en vigtig tanke at have i baghovedet er, at det er arbejde, der får en indflydelse. Og det kan forhåbentlig ses både ved gymnasieeleverne, der gerne skulle få Burma i deres bevidsthed, men naturligvis også hos de burmesiske unge, der får gavn af en stabil undervisning, som er effekten af årets indsamling. På den måde er det fantastisk at kunne være med til at hjælpe folk, der har brug for det. Hvilket naturligvis også gælder ude i jeres klubber, hvor det fortsat skal være rart og interessant at drive en filmklub og være en del af det frivillige fællesskab DaBUF.

Jeg håber, at jeg og alle andre om mange år til stadighed har muligheden for at arbejde som frivillige i større eller mindre grad. Ordsproget "det er lysten, der driver værket" er ret godt beskrivende, for det er uagtet alt rigtig store tanker, produkter og oplevelser man kan få skabt som frivillig.

Frivillig Som ringe i vandet

Hvordan jeg kom ind i det frivillige arbejde

Min datter Julie var for 2 år siden opsat på at se film i AaBUF, men, der var én stor hurdle. Hun turde ikke gå alene, mor skulle med. Gode råd var dyre, men jeg valgte at blive filmvagt med den klausul, at jeg skulle kunne være vagt, når Julie skulle se film☺

Det blev jeg, og hermed var atter en frivillig "født". En "ulykke" kommer jo sjældent alene, hvorfor jeg stillede op til valg til bestyrelsen, da det var stor udskiftning og få opstillede. Jeg blev således klappet ind sammen med andre dygtige, kompetente frivillige.

Hvad ser jeg som min vigtigste opgave

Primært var det jo at være vagt, idet jeg syntes, det var vigtigt, at der var nogle voksne, som sørger for at hjælpe børnene på plads m.v., men ligeledes at formidle en god del af kulturen, i dette tilfælde film for b/u, videre til børnene.

I dag er det både vagt-delen, men absolut også bestyrelsesarbejdet. Jeg anser dette som en væsentlig og meget vigtig del af mit frivillige arbejde. Vi formidler vores viden til både børn og forældre, idet jeg også kommer i kontakt med mange vagter, nu hvor jeg er i bestyrelsen. Filmvalget er også vigtigt, da mit fokusområde er både at vælge gode, spændende film, men også de gamle, lidt skæve film. Det er utroligt, som det at være frivillig kan brede sig som ringe i vandet. Jeg er nu også suppleant i bestyrelsen i DaBUF, og det er en stadig mere spændende verden, Julie fik mig lokket ind i for 2 år siden. Tak, Julie!

Hvad får mig til til stadighed at lægge tid og kræfter i frivilligt arbejde

Meget af det samme som ovenfor. Formidlingen af kultur til vores børn og unge, interessen for bestyrelsesarbejdet og det at være med til at gøre noget godt, måske, forhåbentlig, en forskel for vores børn og unge. Jeg betragter det som meget vigtigt at vise, at en forening som vores har så mange muligheder, de er utallige. Mange er måske skræmt af, om de har tid nok. Til det svarer jeg altid: "Ja, du har", for du, jeg og os alle bestemmer selv, hvor meget vi vil sige ja til og deltage i.

Mine børn er efterhånden store (hvh. 8, 15 og 16 år), og jeg har god tid efter nogle travle år, hvor jeg dog også var engageret i frivilligt arbejde, bare formidling af madkultur.

Derudover er det dejligt at møde andre engagerede mennesker, hvilket jo er en

stor del af frivilligt arbejde. Det giver så meget livskvalitet og glæde, ideer til videre arbejde og meget andet.

Hvordan jeg ser fremtiden for det arbejde, jeg udfører:

Jeg håber oprigtigt, at det vil fortsætte, med den udvikling og fornyelse, der selvfølgelig altid sker. Min egen datter på 15 år har været vagt i godt 1 år, og er nu ungdoms-medlem i bestyrelsen i AaBUF, hvilket glæder mig meget. Det er jo tegn på, at det er videreformidlet på en spiselig måde, ellers havde hun vel ikke valgt det?

Jeg ser dog en stor vigtighed i fortsat at have fokus på at sprede budskabet om vigtigheden af at være frivillig. Desværre er der en tendens i dagens Danmark til, at vi alle er os selv nok og at vi kun kerer os om vores egen, nære familie. Det er en kedelig tendens, idet den vanskeliggør dels den frivillige tanke, dels gør os til egoisti-

Lotte Kasten, Aabenraa

ske individer. Jeg håber meget, at den udvikling, der har været gennem de seneste år til den individuelle tendens, er på vej retur, og erstattes af tanken om, at hvad jeg gør godt for en anden, har en afsmittende, positiv indvirkning, som kan sprede sig som ringe i vandet.

Måske idealistisk, men så er det sådan, jeg er, ud over at være en glad frivillig.

Min bedste fjende Scanbox

Frivillig Bestyrelsesarbejdet skal være overkom- meligt, demokratisk, kreativt og sjovt

Jeg havde et par år gået i filmklub med vores to ældste børn; vores yngste var ikke gammel nok til at se film. Jeg oplevede børnenes store forventning til filmweekenderne og den store fornøjelse, jeg havde som forældre, ved at få en filmoplevelse sammen med børnene. Jeg besluttede derfor at komme til årets generalforsamling i filmklubben og blev straks spurgt, om jeg havde lyst til at træde ind i bestyrelsen, hvilket jeg uden betænkning sagde ja til. Og det har jeg bestemt aldrig fortrudt.

Bestyrelsesopgaverne blev ikke kun en opgave for mig, men for hele min familie. Min mand og alle tre børn har deltaget aktivt. Vi har haft mange fælles oplevelser gennem de mange år. Der har altid været en stor opbakning fra mit bagland og ved behov for hjælp var/er hele familien parate med en hjælpende hånd. Mange

spændende og udfordrende film- og filmklub diskussioner har vi haft hen over spisebordet.

Jeg ser det som min vigtigste opgave at give såvel børn som voksne en filmoplevelse uanset deres sociale og kulturelle baggrund. At medlemmerne får oplevelsen af filmens intensitet i mørket i den tæt pakkede biografsal. Genkende, forundres og stille spørgsmål – blive berørt og mærke glæden ved at se film.

Endvidere er det for mig vigtigt at bidrage til at opretholde filmklubbens gode renommé i kommunen. Deltage aktivt i andre kulturelle arrangementer og at samarbejde med andre kulturelle foreninger.

At arbejde for at bestyrelsesarbejdet skal være overkommeligt, demokratisk, kreativt og sjovt. Og arbejde på at få inddraget børn og unge i foreningsarbejdet. At gøre bestyrelsesar-

bejde til noget man kan gøre sammen med sine børn. Derved håber jeg at skærpe og fastholde interessen blandt unge, som skal føre foreningslivet videre.

Når jeg oplever et mylder af børn og voksne i biografens vestibule og hører og fornemmer børnenes forventning til den fælles oplevelse i mørket – så er det bare hele arbejdet værd!

Filmklubben skal nu og i fremtiden være en af de mest attraktive frivillige foreninger at bruge sin energi på i fritiden. Være et forum, hvor der er mulighed for at byde ind med nye tanker og idéer. Og filmklubben skal være medvirkende til, at bestyrelsesmedlemmerne udvikler deres viden om film og give medlemmerne mødet og lysten til at formidle en bred vifte af film til børn og unge. Film fortæller historier om samfundet, som er vigtige for forståelse af

Selma Fage,
Buster film for børn og unge

vores egen kultur. Film giver indblik i andre kulturer og øger dermed opmærksomheden på ens egen kultur. Film er vigtig som inspirationskilde for legen, og film sætter gang i fantasien.

Rummelighed i Kjellerup

I Kjellerupegnens Filmklub havde vi længe talt om, at vi faktisk kun havde danske børn med i vores klub.

Vi ville gerne have, at klubben på en eller anden måde kunne afspejle vores område/by med hensyn til socialgrupper m.m. Det gør den overhovedet ikke!

Hvad skulle vi gøre? Jeg kontaktede klasselæreren i vores motagerklasse på Kjellerup Skole. Hun var meget interesseret, og spurgte om jeg ville deltage i et forældremøde i klassen. Der var tolk på mødet denne aften, der var både for elever og forældre.

Jeg mødte op og fortalte om vores filmklub. Jeg havde programmer med og fortalte, at vi indledte de forskellige film, samt at der altid var en voksen til stede fra klubben.

Jeg fortalte også, at vi i bestyrelsen var blevet enige om, at vi i denne sæson ville forære børnene et gratis medlemskab.

Alle var meget positive, ja næsten taknemmelige for vores initiativ, og de 6 børn, der kunne være tale om fik deres medlemskort udleveret.

Ang. udgift til medlemskort havde skoleinspektøren på skolen sagt, at skolen gerne ville dække udgiften, men da vi har en pæn økonomi i filmklubben, ville vi gerne betale.

Nu er sæsonen slut og de 6 børn der blev meldt ind har været der til størstedelen af forestillingerne.

Vi har endnu ikke diskuteret i bestyrelsen, hvad vi gør i den kommende sæson. De børn, der går i vores modtagerklasse er primært fra Østeuropa. Vi tror ikke, at det er af økonomiske grunde, at de ikke kom i vores filmklub. Det er/ var nærmere manglende kendskab til tilbuddet.

I Kjellerup har vi en institution for udviklingshæmmede børn og unge. Det bliver vores næste projekt. Vi vil aftale et møde med pædagogerne på institutionen for at høre om nogle af børnene kunne få en god oplevelse i vores filmklub.

Susanne Rørvig

Frivillig Danmarks eneste slikfri børnefilmklub

Jeg havde fra Slagelse Børnefilmklubs start i 1964 været aktiv skolerepræsentant og som sådan uddelt programmer for klubben og solgt billetter til skolens elever i 1. – 7. klasse.

Efter 10 år ønskede klubbens starter overtandlæge Hultin og næstformand fru købmand Rasmussen at træde tilbage og spurgte, om det var noget for os. Tandlægen ønskede og håbede, at vi ville fortsætte i klubbens ånd – uden slik, så derfor er Slagelse Børne- og Ungdomsfilmklub stadig eneste filmklub i Danmark uden slik. Og det er vi faktisk rigtig stolte af. Det støjer ikke, sviner ikke, koster forældre og børn mindre, og som tiden er gået, føler vi os forud for vores tid som ”sundhedsapostle”.

Omkring det vigtigste ved frivilligt arbejde er jeg helt enig med kronikør Emma Oehlenschläger, som blandt 100 vandt Kristeligt Dagblads kronikkonkurrence – jf. avisen d. 23. april 2010. Citat fra hendes kronik: ”Hver gang den gode elev interesseret hjælper den svage med skoleopgaverne, og hver gang en far melder sig som frivillig træner for det lokale fod-

boldhold, så slås der et slag for fællesskabet, og så bringes vi mennesker tættere på hinanden. Det er de færreste, der begriber, hvorfor nogle mennesker vælger at lave noget uden at blive betalt for det. At lave frivilligt arbejde giver en uvurderlig fælles følelse af at ville hinanden og andre.

Jeg tror på, at de er med til at fostre det samfundssind hos unge mennesker, som vil gøre det muligt at videreføre den historiske og traditionsrige kærlighed til fædreland og fællesskab, som Grundtvig og Kold lagde fundamentet til for snart 200 år siden.

Vælger man at arbejde med frivilligt socialt fællesskab giver det os den livsbekræftelse, der hver morgen får os til at svinge tæerne ud af sengen.”

Hendes kronik er som en stor kærlighedserklæring til det fællesskab, som frivilligt arbejde giver i vores samfund og et slag over nakken til det øvrige Danmark. (Emma er kun 20 år – godt gået!)

Lysten og ånden har drevet mig til frivilligt arbejde fra jer var ganske ung. FDF, fodboldtræner, gymnastiklærer.

Og senere som voksen ung lærer startede jeg atletik og 5-kamp i efteråret gennem 22 år, til jeg rejste og blev skoleinspektør ved en anden skole. Jeg startede ungdomsklub og ledede den i 38 år. Vi byggede børnehaven og fritidshjem, og jeg var formand på frivillig basis i 25 år.

Som lærer lavede vi sodavandsdiskotek om fredagen i mange år en gang om måneden i vintertiden. Jeg var starter af Vestsjællands Sløjdlærerforening og formand i 35 år. Og jeg var med til at starte Dansk Sløjdlærerforening i 1978.

Alt sammen som frivillig, - men stolt har jeg høstet æresmedlemsskab af begge Sløjdforeninger.

Fremtiden for filmklubarbejdet i Slagelse ser ikke lyst ud. Skolerne bækker ikke op – flere ledere er direkte imod, at vi tilbyder 5 film om året til en hund gennem skoleme. Og det har hidtil været vores stærke side, at vi havde skoler som basis for vores arbejde. Politikerne støtter os og forlanger at skolerne skal omdele vores programmer, men derefter siger skoleme stop til samarbejdet. Måske skal vi gå over til, at forældrene kunne melde sig ind og betale over nettet.

Max Köhlert,
Slagelse Børnefilmklub

Det ville afgjort være vejen frem, men vi har ingen frivillige personer under 70 år, så her er vores største problem. Næste generation falder fra, det er sket lige så stille. Skolerepræsentanterne var vores fremtid, men de bliver væk samtidig med, at de ikke længere må lave arbejdet med salg af billetter.

Vi har deltaget i alle landsmøder – landsseminar fra 1974 – 13 forskellige steder i Danmark, og vi glæder os allerede til næste år i Silkeborg det fjortende sted. Vi bliver ved, så længe vi kan og glæder os samtidig til vores nyeste tiltag – Berlinale de to sidste år. Så vi er Still going strong.

DUF siden sidst

Siden udgivelsen af sidste Prås, har jeg været til mit første bevillingsmøde. Forarbejdet fra min side bestod i at studere udvalgets kommissorium samt nærlæse mødets tre projektansøgninger. Da ansøgningerne er på engelsk, tager det sin tid, men det var utrolig spændende at have indflydelse på, om det var et holdbart projekt eller ej. Som udvalg har vi vidt forskellige baggrunde og har derfor meget forskellige projektfoki, men det ser jeg absolut som en fordel, og jeg ser frem til de næste to års arbejde.

Den 27. april var jeg til et koordineringsmøde i vores DUF-gruppe som i daglig tale kaldes Familien, der bl.a. består af Dansk Socialdemokratisk Ungdom,

DUI – leg og virke, Ungdomsringen, LO-ungdom og naturligvis DaBUF. Målet med mødet var først og fremmest at få sat ansigter på hinanden og give et rum, hvor vi kunne komme med inputs til beslutningerne i DUF og styrelsens arbejde. Derudover var der på mødet konsensus om, at vi skal holde denne type koordineringsmøder to-tre gange inden delegeretmødet i december. Det vil naturligvis også have en gavnlig effekt for DaBUFs unge, som vil være lettere at klæde på til delegeretmødet og DUFs arbejde generelt. Dette skyldes at vedtægtsændringer og lignende vil blive gennemgået i fællesskab med andre, hvor vi vil være i stand til at give hinanden brugbar feedback.

Mathilde Fruergaard

Frivillig 40 år i DaBUF

Jeg blev spurgt af en kollega, da jeg startede på skolen efter seminariet, om jeg ville være kontakt- og hjælperer ved Københavns skolebio, som viste film i Park bio i Frederikssund.

Året efter lukkede Københavns skolebio, og vi 5 lærere, som havde været med, blev enige om at starte vores "egen" Frederikssund Skolebio, som vi så efter et år indmeldte i DaBUF (1970).

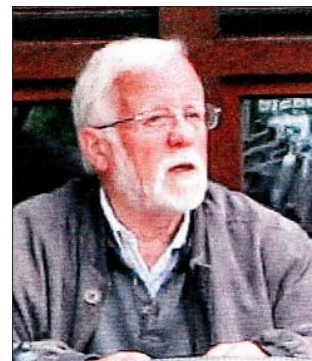
Den vigtigste opgave for mig er sammen med bestyrelsen at drive film-

klubben og vælge gode, spændende og lødige film, samt nu da vores økonomi er blevet ganske god, at give børnene og de tilmeldte forældre spændende og gode alternative oplevelser, der har noget med film at gøre. Bl.a. gode og spændende og sjove fortællere til nogle af vores filmforestillinger.

Den meget store positive feedback fra forældre og børn. De smil og gode bemærkninger, man får, når en film er færdig, er drivkraften/"benzinen" til arbejdet med filmklubben.

For mig ser fremtiden rigtig god ud, da vi har et særdeles godt samarbejde med biografdirektøren, og vores økonomi er fin. Og vi har tilmeldt os booking og betaling via CBAS. Vi har tidligere haft booking via nettet, hvor forældrene via e-mail tilmeldte sig og senere betalte i banken. Det var efterhånden en meget stor arbejdsbyrde med indskrivning og kontrol af betalingerne.

Jeg "har" børnefilmklubben som min hobby!

Jørgen Wagner

Deltagere i årets Giffoni filmfestival

Som det efterhånden er tradition tager fire heldige unge mennesker med Tina Just Hahn til Giffoni i Italien for at deltage i filmfestival under varmere himmelstrøg i slutningen af sommerferien.

De lykkelige udvalgte er i Gruppe +13

Markus Kristian Rahbæk Kristensen, Viborg Børne- og Ungdomsfilmklub

Malthe Bruun Søndergaard, Odense Filmklub for børn og unge

og i Gruppe +16

Christina Cleveland Laursen, Hvalsø Børnefilmklub

Frederikke Becher Hermansen, Hvalsø Børnefilmklub

En anden tradition tilskiver, at de unge mennesker skriver en lille reportage fra deres ophold til prisen. Så det ser vi frem til i næste nummer.

Markus Kristian Rahbæk Kristensen

Malthe Bruun Søndergaard

Christina Cleveland Laursen

Frederikke Becher Hermansen

Kortfilmfestival

Store gratis filmoplevelser til børn og unge

Odense Internationale Film Festival (OFF) finder sted på Brandts Klædefabrik i hjertet af Odense. OFF er en kortfilmsfestival som profilerer sig på den korte fiktion, portrætfilm, det eksperimenterende, animationsfilm og ikke mindst børne- og ungdomsfilm.

OFF har i år gjort sig ekstra umage for at imødekomme det unge publikum med en masse spændende tilbud og det hele er ganske gratis!

Filmfest for de små og lidt større

OFF har en lang og stolt tradition bag sig for at vise kvalitetsfilm for de yngste biografgængere. Der er således hvert år både nationale og internationale konkurrenceprogrammer, der er sammensat med henblik på et børnepublikum. Og disse film er vel at mærke udvalgt efter samme strenge kvalitetskriterier som festivalens øvrige film. Som altid har OFF en ungdomsjury, som kårer årets bedste ungdomsfilm.

Workshops

Udover at vise film, arrangerer OFF også en række filmrelaterede workshops for skoleklasser. Her kan eleverne blandt andet lære at skrive deres eget filmmanuskript, blive klogere på dokumentarfilmen og meget andet. Selvom festivalen foregår i Odense, er klasser og mennesker fra hele landet velkomne til at dukke op.

Det endelige program er ikke færdigt, men I kan holde jer orienteret via vores hjemmeside www.filmfestival.dk.

*Danmarks
hyggeligste og
sejeste kortfilms-
festival OFF
vender tilbage
23.–28. august!*

Skoleklasser kan forhåndsbestille billetter til filmforestillinger på 6551 2838 eller på filmfestival@odense.dk.

Vi glæder os til at se jer i august!

Berlinade 2010

Jagten på kommende sæsoners program skudt i gang

Vi er gået op ad den røde løber og har ventet i den store forhal på at blive lukket ind i biografen sammen med hundredvis af forventningsfulde skolebørn. Efter nogen puffen og højlydt snakken sidder vi nu spændte på rad og række i mørket i Zoo Palast; en kæmpestor biograf i det gamle Vestberlin med langt over 1000 pladser og et gigantisk lærred. Forfilmen ruller, mens et festfyrværkeri fortøner sig i silhuetten af en gylden bjørn, for til sidst at fase ud i logoet for "Internationalen Filmfestspiele Berlin".

Glade deltagere i Berlinale 2010, Foto: Århus Børnefilmklub

En øjenvidneberetning fra Berlinale 2010

Vi er til Berlinale, den internationale filmfestival, der i år har 60 års jubilæum. Vi luner os med film- og premierestemning, selvom byen er bundfrossen og dækket af knoldet is i gaderne. Vores selskab tæller to varmemestre, der er forargede over, hvor lidt der er ryddet i by-

en. Der er nærmest kun hakket fri, hvor de røde løbere er rullet ud, selvom der forventes 200.000 deltagere. De fleste kommer for at se film – og andre for at blive set. Først midt på ugen skruer politiet dog bissen på med udlodning af bøder, efter at en berømt fra Indien er faldet på vej til sit hotel og har brækket benet. Så blev det åbenbart for pinligt for bystyret.

Opindeligt startede Berlinale som en kulturel forpost langt inde i det kommunistiske Østeuropa med ame-

rikansk opbakning. Festivalen er derfor født og opvokset under politisk korrekthed, men har lige fra starten trukket berømtheder til Berlin, der forvandles til Europas Hollywood i 1½ uge.

I Århus Børnefilm går vi primært efter børnekategorien i håb om at spotte nogle gode film til de næste sæsoner. Det er ekstra spændende, når der ved flere forestillinger er instruktør, forfatter og/eller skuespillere til stede i biograferne; hvor de står til rådighed

for spørgsmål og autografer efter filmen.

Jagten på billetter er et særligt indslag i Berlinale. Det foreløbige program udkommer først 8 dage før startskuddet. Billetterne frigives herefter løbende og biograferne er spredt over hele byen, så det kan være svært for en større gruppe at udvælge film og planlægge dagene. Salg og afhentning har hidtil kun været henlagt til Arkaden ved Sonycentret, hvor der også sælges souvenirs, men i år er der åbnet 2 nye salgssteder. De daglige nyhedsblade skal stadig afhentes på et bestemt kontor, så det bliver kun, hvis nogen af os når ind i nærheden.

Vores erfaringer fra første gang i 2008 er "lagret" hos gruppens pensionerede og meget energiske tysklærer, som igen bliver vores "sporhund" i jagten på de rigtige billetter. Vi lærer stadig noget nyt, så her er et par tip til nybegyndere: Vi har udskrift af det tilgængelige program med i toget og forsøger at få et fælles

overblik over ugens tilbud og prioritere på vej til Berlin. Der er ikke så mange film for "vores" mindre børn, så vi satser på at se de fleste, der tilbydes i den såkaldte "K-plus-generation".

Vi bor lige overfor biografen Urania,

dekommehed, før det hele går op ved skranken i Eichhornstrasse. Endelig står vi med ca. 7 meter billetter (hele 70 stk.) til de ønskede forestillinger og jubler over vores succes. Den eneste, vi har misset, er den norske film "Knerten".

Man kan have held til at købe ekstra

sygdom, gennem den yngste søns oplevelser af sammenhold og tab. Denne film fik Crystal Bear for the Best Film.

Bestevenner; SF

Rafiki (Bestevenner), Norge.

Fra ca. 5-7 år.

Dejlig film om 3 piger, der også i virkeligheden var blevet de bedste venner. Vi følger deres fælles kamp for at få tilbagekaldt den enes udvisning af landet helt til tops i systemet. Mange søde, sjove scener i norsk natur og samfund understøtter filmens indbyggede morale.

This way of life; Cloud South Films

This Way of Life, New Zealand og Canada.

Fra ca. 10 år.

Rørende og flot dokumentarfilm, der følger en familie med seks børn gennem flere år. Vi ser hvordan udefrakommende strabadser forstyrrer og ødelægger deres ønske om et ikke-materielt liv i pagt med heste, jagt og en pragtfuld natur. Denne film fik Speciel Mention-pris.

Superbror, Danmark.

Over 7 år.

Sød historie om en lillebrors længsel efter en normalt fungerende storebror, der er superstærk og klog nok

Superbror; Nordisk Film

til at forsvare ham mod de jævnaldrende bøller. Han får sit ønske opfyldt for en tid, men må til sidst erkende, at der også kan findes løsninger i den virkelige verden.

IEP!; Independent Films

IEP!, Holland.

Over 7 år.

Et eventyr om en lille skabning, der bliver adopteret af et meget fugleinteresseret, men noget naivt ægtepar. På humoristisk vis beskrives "Birdie" og dens udvikling til flyvefærdigt individ. Filmens kontroversielle hovedperson udløste dog diskussioner blandt os, for og imod dette valg.

Boy; Whenna Films, Unison Films

Boy, New Zealand.

Over 12 år.

En ret speciel film fra instruktøren Taika Waititi's hånd. En 11-årig dreng længes efter sin far, der har været væk i årevis, men viser sig igen uden at kunne leve op til hverken sit voksne ansvar – eller drengens drømme. Historien foregår i et lidt "syret" miljø i 1984 på samfundets bagside på NZ.

Billetter på fangst, Foto: Århus Børnefilmklub

der som noget nyt har fået billetsalg, så her starter jagten med kø og ventetid. Undervejs lærer vi, at hvis man tilmelder sig som gruppe i forvejen, kan billetter til børnefilm købes for bare 2 Euro pr. stk. (= 33 % rabat). Vi må af sted til 3 andre ekspeditioner i centrum og forlade os på en del imø-

pladser på dagen, hvis man indfinder sig foran lugen i den aktuelle biograf. Det lykkes også at få et par ønskebilletter, så det er lige før vi finder systemet helt overskueligt. Jeg fik personligt sat seks film på programmet indenfor denne børnekategori.

FILM-OMTALE:

Kategorien KPLUS skulle omfatte filmene til de yngste. Efter vores mening var flere af årets udvalgte nu passende til noget ældre børn. Anbefaling af alderstrinnet er min personlige vurdering. Disse seks film kan siges at være fælles om at behandle nogle af livets store udfordringer som sygdom, fattigdom, naturkatastrofer, forfølgelse og det at være anderledes; omend på hver sin måde:

Regnbuen (Shui Yeut Sun Tau), Hong Kong, Kina.

Absolut o. 7 år

Smukke billeder og musik danner rammen om en lidt barsk fortælling fra 1960'ernes Hong Kong.

Vi følger en lille familie, der rammes af tyfon, ødelæggelser og alvorlig

Regnbuen; Produktionselskab ukendt

Den sociale side af Berlinalen

Hotel President, som DaBUF har boker sig ind på gennem mange år, ligger centralt for både buslinjer og U-Bahn. I år deler vores bestyrelse fra Århus Børnefilm dette logi med klubber fra Herning, Vejle, Horsens, Slagelse – samt Ulrich Breuning og frue. Det er godt at mødes over den lækre morgenbuffet med mulighed for at udveksle oplevelser og erfaringer om de mange filmtilbud og seværdigheder. Flere af os finder også frem til Happy Hour, hvor der tilbydes 2 x samme longdrink/ cocktail til halv pris i baren mellem kl. 18 og 20. Hotellet har en udmærket restaurant, men vi får nu mest udforsket andre spisesteder i større eller mindre grupper.

Jeg glæder mig over, at DaBUF har taget mit forslag fra 2008 alvorligt med tilbud om fælles middag for de deltagende danske klubber. Ulrich har fundet frem til en listig restaurant, hvor maden er traditionel, tysk

Dagens film diskuteres, Foto: Århus Børnefilmklub.

Ulrich Breuning får en sang fra de varme lande. Foto: Århus Børnefilmklub

og rigelig. Snakken går livligt over store lækre Dracula-bøffer og schnitzler i flere versioner. Det samlede selskab tæller ca. 30 mand, der mest sidder gruppevis, men vi hygger os i de (lidt "over"-) pyntede lokaler. Underholdningen er integreret i serveringen, så vi får maden bragt af en lille "djævel" med røde horn og påsat hale, der jonglerer med fade og ølkrus mellem bordene. Efter sigende skifter udklædningen fra aften til aften, men stedet virker sobert. Da

værtinden, der er klædt ud som politkvinde, bryder ud i sit hjemlands vemodige sange med kraftig stemme, må alle overgive sig og klappe. Jo, vi har bestemt en sjov aften på "Schöneberger Weltlaternen".

Tiden flyver af sted, og pludselig er det blevet onsdag. Den dag skinner solen endelig på de hvide snedriver, men desværre står der afgang på vores togbilletter. Vi må forlade Berlin med håb om at komme tilbage igen, måske i en lunere periode og med tid til at se nærmere på de mange seværdigheder. Jeg siger foreløbig tak for gode oplevelser og et herligt samvær med bestyrelsen og de andre filmkolleger ved Berlinalen 2010, der varmt kan anbefales.

Kirsten Østergaard Nielsen,
Århus Børnefilm.

Master Class om DEN GODE BØRNEFILM

- Velkommen til Buster 2010

Buster byder igen i år på mange spændende filmoplevelser, og DaBUF inviterer sammen med Buster til filmfestival og en Master Class, der vil komme rundt om og definere 'den gode børnefilm'.

Alle børnefilmklubber er mere end velkomne. Master Class'en finder sted i en københavnsk biograf **fredag den 17. september 2010 kl. 14.30.**

Efter arrangementet, der afsluttes klokken 17.00, inviteres alle DaBUF-deltagere til Buster-festivalens prisoverrækkelse med efterføl-

gende reception og musik, mad og drikke i Filmhusets Asta Bar.

Filmklubber kan også tilmelde sig festivalens filmforevisninger, besøge det righoldige videotek, hvor man kan se alle festivalens film, og overnatte på Danhostel Copenhagen Downtown, hvor festivalen tilbyder særlige rabatter: www.danhostel.dk

Master Class vil ledes af Ulrich Breuning, Louise Holm Marseen og Susanne Rørvig. Førstnævnte vil kridte banen af og præsentere en række bør-

nefilmfolk, der alle vil give bud og eksempler på den gode børnefilm. Efter hvert oplæg, vil der være mulighed for indlæg og kommentarer fra salen, og seancen vil slutte med at fuldende en formel for den gode børnefilm. Hvis det overhovedet er muligt!

Forhåndstilmelding til sekretariatet senest den 20. juni 2010.

På gensyn til Buster

Ulrich Breuning, Louise Holm Marseen og Susanne Rørvig.

Børn laver film – i Jordan

På nogle måder minder Jordan og Danmark om hinanden. Befolkningstal, udstrækning og befolknings-tæthed er nogenlunde det samme. På ét væsentligt punkt adskiller de to lande sig dog; I Jordan har man ikke biografer i det omfang, vi har i Danmark. Derfor kører man rundt med en lastvogn og viser film for folk i lokalområdet. Skridtet herfra og til egentlige filmklubber, som vi kender dem, er ikke langt.

Derfor ville det være oplagt også at tænke børnene med som publikum – og som filmskabere.

Som tænkt så gjort, vi befinder os på Royal Film Commission (RFC) i Ammans centrum.

Institutionen er beliggende i de to smukke villaer fra starten af 1900-tallet på et højedrag med udsigt over Amman. Byen er som Rom beliggende på syv høje og rummer 1.6

millioner ud af Jordans i alt 4.9 millioner indbyggere.

Byen har et stort romersk teater i bymidten og resterne af et romersk fort på det modsatte højedrag.

Den har udviklet sig fra et være en større landsby til at være en travl storby med mange forskellige kvarterer fra snoede smalle gader med tætte husrækker til moderne kvarterer med brede gader og forskelligartet moderne arkitektur. Kvarteret rundt om RFC er rummelige patricierhuse fra starten af 1900-tallet med store haver til. Det er forår med mange slags blomster og spæde grønne blade på træerne blandet med palmer og andet stedsegrønt. Muezinens sang til bøn lyder fra de mange moskeer og lyden giver ekko i den indre by. Først meget fremmedartet, senere bliver det en del af lydbilledet, som senere på vores ophold også blandes

med kirkernes kimen til påskehøjtideligheden. Vejret er mildt, 16-21 grader den 18. marts, hvor vi ankommer, gående op til 31 grader de sidste dage før vores afrejse 6. april.

'Vi' er den finske animationsinstruktør Maikki Kantola, animationsinstruktør Trylle Vilstrup og Annemette Karpen, direktør for Animationshuset i København, der har medbragt Projekt ANIMAs mobile animationsworkshop. Vi er blevet inviteret af RFC til at forestå Animation Workshop Pilot Project med fire workshops for mindre børn, mellemstore børn, teenagere og et kursus for filmmagere. Disse sidste skal senere undervise børn i skolerne i animation.

Vi bliver vist rundt i den villa, vi skal arbejde i. Store rummelige værelser med pietradura indlagte gulve i forskellige mønstre. Moderne møbler og indretning i sort og stål. I underetagen er der et bibliotek/ cinematek, redigeringsrum og kontorer, på overetagen et stort workshop/ konference rum, reception, teknikrum og flere kontorer. Separat i haven et lydstudio, en gæstebolig og en udendørsbio, hvor der på sommeraftener vises film i et lille amfiteater.

Vi mærker hurtigt, at folk i Jordan er venlige, afslappede overfor fremmede og gode til at overholde tiden. Det er så blevet tid til at møde de fem filmmagere, vi skal træne: Ali, Sufian, Ruba, Tariq og Wafa'a, som aldersmæssigt spænder fra 19 til 30 år.

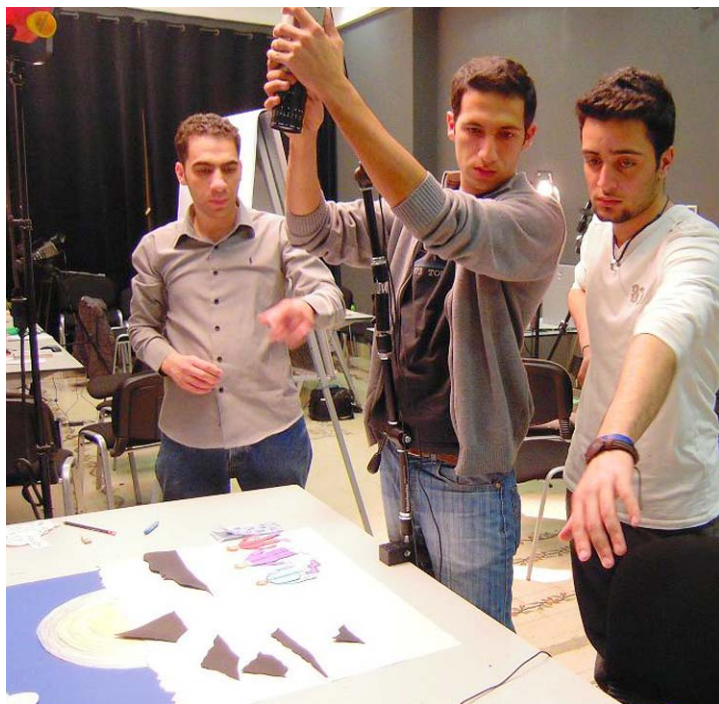
Ali og Sufian arbejder på Intel Club House, hvor unge fra 13 til 20 år modtager gratis undervisning i brug af computere, animation og grafik. Ruba underviser i kunst og compu-

Direktøren for Animationshuset finder talenter under varmere himmelstrøg

tergrafik på King's Academy, Wafa'a på Amman Academy for mellemtrinnet og Tariq på Jordan University. Ens for dem alle er, at de ønsker at arbejde med børn i sociale sammenhænge, da der er en hel del palæstinensiske børn i de jordanske flygtningelejre.

Den første gruppe vi går i gang med er 9-12 år. Temaet, som er valgt, er 'Healthy Food and Lifestyle' og teknikken er claymation. Vi deler os op i tre grupper og går i gang med brainstorming. Eleverne taler godt engelsk, så der er ikke grund til at oversætte til arabisk. Der er desuden også flere af deres lærere med til workshoppen. Snart udvikles tre meget forskellige historier og en opdagelsesrejse finder sted i den store have med de sødt duftende appel-

Annemette Karpen.

Det gælder om at få det rigtigt i første take

Annemette Karpen tegner og fortæller

sintræer. Der er masser af mindre planter, som afgiver blade, frø, nødder og blomster og der er i gruset sten i forskellige størrelser, som også kan anvendes. Gartneren ser bekymret sin fine have invaderet af børn og animatorer, men siger ikke noget. Hos Maikki tager en veritabel skov form, skabt af kviste og blade og bliver til eventyret 'Green'; i min gruppe finder en bypige en magisk sten, som bringer hende tilbage til stenalderen og filmen får titlen 'Stone Age Friend' og hos Trylle opdager en slikspisende dreng, at han scorer flere

mål, når slikket udskiftes med grønt og frugt. Filmen får titlen "Supersizzer".

Efter et par dage var det tid til at begynde på de fem filmmageres egne film, for den bedste måde at lære animationsteknik på, er selv at prøve. Vi havde valgt 'Grønlandsekspeditionen i 1907' som emne og teknikken var flyttefilm. De fem blev lidt blege, da de læste vores tekst igennem: "Vi kender jo ikke til polarforhold og folk som var nødsagede til at spise hunde. Kan vi ikke omsætte handlingen til

ørkenen", spurgte de. Men det var jo netop det, som skulle læres: at lave en kunstnerisk fortolkning af et givet emne. Så var der ikke andet at gøre end at gå på nettet og lave research – snart fandt de fotos med grønlandsk natur, fugle og dyr, grønlandske dragter samt tegninger af ekspeditionsmedlemmerne og Brønlunds optegnelser. Da alle havde et rimeligt kunstnerisk niveau fik de både lavet et interessant storyboard og gode baggrunds- og figurdesigns. Der blev eksperimenteret med belysning, kameravinkler og -indstillinger og efter de afsatte 15 timers forløb og min instruktion, var det blevet til en fin 5 minutters film. Selve finredigeringen af billederne blev lavet om aftenen, hvor også lyden med dialog, musik og lydeffekter skulle redigeres.

Efter denne proces kastede vore 5 filmmagere sig modigt ud i de følgende workshops: Den for de mindste 5-8 år, som skulle arbejde med 'Health Food and Lifestyle' i pixilationsteknik, hvor figurene var frugter og grøntsager. Mange af de små talte faktisk ret godt engelsk og kunne forstå vore instruktioner. Det blev til fire forskellige film: Maikki – 'Fruits' over en lille arabisk børnesang og

'Frugtables', hvor der skete mærkelige ting på middagsbordet; Trylles 'Small House', og min 'Fruit Life', hvor frugt og slikfigurer blev stillet spørgsmål i en TV-quiz. Mange prominente gæster fra statsforvaltningen, undervisningssystemet og udlandet dukkede efterhånden op for at følge vores arbejde.

Vi var med tiden nået frem til den sidste gruppe: Teenagere fra 13 til 16 år; her var temaet 'Petras historie' og teknikken flyttefilm. Vi fik en gruppe meget velbegavede unge, som igen deltes op i tre forskellige grupper, der fik forskellige aspekter af Petras tilblivelse og historie. I min gruppe havde jeg en 15-årig dreng, Baskar, som i sin fritid fremstillede vin. Han var muslimsk og måtte kun smage på sin vin og først drikke den, når han var 18 år. Desuden lavede han en Summer Camp for træning af ledere til nonprofit organizations. Vores film havde en eventyrlig form med baggrund i historiske facts, "Petra Experience"; Maikkis film fortalte om grundlæggelsen og Trylles film om udsmykningsarbejdet af Petra.

Efter to intense uger var det tid til at besøge Petra, der står midt i ørkenen

Det kræver sit barn at lave en film

Tålmodighed og masser af tid er påkrævet

Man skal holde tungen lige i munden for at få det helt rigtigt

skabt i de rosabeige klippeformationer. Man kommer ind til dem igenem en siq, en smal passage, og lige pludselig er de store smukke facader skabt af nabatanerne der. Der er hugget rum ind i klipperne og facaderne til templer, gravkamre, paladser og offentlige bygninger er udsmykket med søjler, portaler, skulpturer og udsmykninger i stuk og udhuggede mønstre. De er fra cirka 200 f. K. - 300 e.K.

Efter et jordskælv forsvandt den op- rindelige befolkning og i de mange århundreder har kun beduinerne holdt til i området. Om aftenen blev vi kørt til Wadi Rum, en beduin landsby. Her skiftede vi om til en jeep og kørtes langt ud i ørkenen for at spise og overnatte der. Ørkenen rummer en stjerneklar himmel og en ejendommelig stilhed om aftenen. I teltet fik vi kylling, kartofler og grøntsager bagt på gløder gravet ned i ørkensandet med myntete til. Der blev spillet arabisk musik for os og så skulle vi overnatte i teltene. Tidligt næste morgen kørte vi rundt og oplevede smukke klippefremspring, gamle nabateanske indskrifter, helleristninger af dromedarer og krigere, ørkenens blomstring efter et uhyre sjældent regnskyl og så forskellige slangespor. Nu hørtes vindens susen og svaledes sang fra deres reder i klipperne.

Efter denne smukke oplevelse gik tu-

ren til Det Døde Hav, som ligger langt under alle andre haves overflade. Vi badede i det salte vand og flød ovenpå, smurte os ind i mudder og skyllede det af igen.

Det var nu blevet 31 grader og meget varmt for os, hermed også tid til at vende næsen hjem til Amman og få redigeret færdig og gjort klar til Graduation søndag den 5. april. Et stort telt var stillet op i haven og 150 gæster: børnene, de unge og deres

Royal Film Commission (RFC) er en to år gammel institution. Medlemmerne tager rundt i Jordan for at vise film på mobilt biografudstyr, da der kun findes nogle få biografer i Jordan.

Desuden arrangerer RFC filmklubber i provinsen, afholder filmworkshops for børn og unge og låner filmfolk filmudstyr og redigeringsfaciliteter. Et andet vigtigt område er at få filmselskaber til at optage deres film i Jordan. Landet har ikke olie i undergrunden, så vigtige indtægtskilder er den gode og stabile jordanske arbejdskraft, turismen og de interessante historiske steder samt de smukke filmlocation-egnede landskaber.

forældre lyttede til taler af Mohannad, Jens Ole Hansen fra Den Danske Ambassade i Amman og mig, en times filmvisning af alle de producerede film og uddeling af diplomer. Der var en masse fotografering og taksigelser, og det var med tårer i øjnene, vi måtte tage afsked med vores nye venner.

Vi blev enige om at fortsætte samarbejdet med flere workshops og praktikophold i Danmark. Desuden ville det være interessant med et samarbejde mellem RFC og De danske Børne- og Ungdomsfilmklubber, da der er gode muligheder for at udvikle lignende klubber i Jordan.

Det skal til slut nævnes, at denne fantastiske workshop: Animation Workshop Pilot Project er muliggjort ved støtte og entusiasme fra IMS, Kunststyrelsen, Den Kongelige Danske Ambassade i Amman samt RFCs og Animationshusets egne midler.

Annetette Karpen.

Så er der premiere!

Ungdomsudvalget

Unge ud i klubberne

Navnet siger nærmest sig selv. Et udvalg for unge. Men hvad er det, vi mere specifikt arbejder med, når vi ses til møder fire-fem gange om året? Først og fremmest er det selvfølgelig vores pligt at sørge for, at de unge, der allerede er i klubberne, synes det er noget værd. At det er sjovt og giver mening at være ung i Danske Børne- og Ungdomsfilmklubber.

Derfor var det første, vi planlagde et Ungdomsfilmgennemsyn, som selvfølgelig både skulle være sjovt og lærerigt, men vigtigst af alt er de årlige weekender også en måde, hvorpå vi unge kan mødes, snakke og lære hinanden at kende.

I december måned var der delegeret-

møde i Dansk Ungdoms Fællesråd. Disse møder er i dén grad politiske, så der kan være rigtig mange ting, der forvirrer og forundrer. Da DUF står for en stor del af vores tilskud, er det vigtigt, at vi er opmærksomme på, hvad der sker i organisationen og samtidig markerer os og vores holdninger. Derfor bliver DUF et vigtigt fokuspunkt det kommende år. Både i form af bedre oplysning til de unge, men også i bestyrelsesøjemed.

Derudover er der to vigtige arbejdsopgaver, der ligger og venter på ungdomsudvalgets assistance. Den første opgave er, at vi skal udvikle et hjælpekit til de klubber, der mangler unge i bestyrelserne. Vi er meget bevidste

om, at det kan være svært at støve unge frivillige op, der er klar til at bruge deres tid i filmklubben. Derfor

Mathilde Fruergaard, formand

vil vi give nogle redskaber til, hvordan og hvor de unge kan findes. I den forbindelse vil vi i Ungdomsudvalget også arbejde for, at der bliver oprettet DVD-klubber på landets gymnasier. Det er ikke en arbejdsopgave, vi kan løfte alene, men vi kan være med til at give indspark og idéer.

Som teksten her antyder, så er der nok at tage fat på! Derfor kan vi altid bruge flere unge i udvalget, så skriv endelig ind til sekretariatet, hvis du kunne tænke dig at være med til at være politisk i DUF, udvikle idéer til DVD-klubber eller gerne vil være med til at arrangere Ungdomsfilmgennemsyn.

Aktivitetsudvalget

Et aktivt udvalg

Udvalgets fjerde vigtigste opgave er at afholde relevante, interessante og underholdende arrangementer, kurser og Landsseminar. Hvert andet år afholdes kurser og seminarer, og de mellemiggende år afholdes ekskursioner og rundvisninger. Kurser og seminarer skal dygtiggøre, provokere og opdatere filmklubberne i deres arbejde med at vælge film, skrive indledninger, vise film for førskolebørn og meget meget mere. Ekskursioner og andre arrangementer skal give vinkler på filmens verden, underholde og oplyse. Aktivitetsudvalget finder blandt andet emner til orienteringsmøder på filmgennemsyn, Landsseminar og andre "mødesteder".

17. september afholder DaBUF og BUSTER – Københavns Internationale Filmfestival for børn og unge Master Class om den gode børnefilm. Danske filmfolk vil give deres bud på den gode børnefilm, og vil sammen med publikum forsøge at give et bud en definition. Efter Master Class vil der være afgang til Det Danske Filminstitut, hvor der vil være afsløring af festivalens prisvindere. Efter prisuddelingen er der mad og drikke og live musik i Asta Bar. Lørdag den 18. september er der stadig filmvisninger, og aktivitetsudvalget arbejder på at kunne vise vinderfilm og vil endvidere anbefale film på festivalens program. DaBUF ønsker også at være vært ved en fælles frokost. Der vil blive mulighed for at overnatte med BU-

STER-rabat på DANHOSTEL Copenhagen Downtown.

Landsseminar 2011 vil finde sted i Silkeborg på Radisson Blu Hotel i Papirfabrikken i dagene 8.-10. april. Ak-

Louise Holm Marseen, formand

tivitetsudvalget vil i det kommende år arbejde på at sammensætte et program, som kan tilfredsstille enhver børnefilmentusiast.

Årets kursus afholdes i november af Line Arlien-Søborg fra Det Danske Filminstitut. Hun er blandt andet kendt fra Nils Malmros' film, men hun er i kursus-sammenhæng interessant i kraft af sin stilling som leder af Børnebiffen. Emnet vil være "Formidlingskunst", men nærmere beskrivelse af tid, sted og indhold følger snarest.

Aktivitetsudvalget forventer fire til fem møder pr. år. De ligger ofte på hverdage og varer tre til fire timer.

Filmudvalget

Film med noget på hjertet

For filmudvalget er opgaven at udfordre, provokere og servicere. Med vores anmeldelser skal vi hjælpe klubberne til at finde film, som rammer deres medlemmer med historier og filmsprog, klubberne kan stå inde for, og som de finder egnede til præcis deres medlemmer.

Fra den knivskarpe kortfilm til den genkendelige genrefilm skal vi vide at bruge filmene

Vi skal præsentere de populære blockbustere, som trækker medlemmerne til huse, fordi det er trygt og rart at se noget, man kender eller har hørt om på forhånd.

Men vi skal også introducere de skæve fortællinger med udfordrende problemstillinger og provokerende anderledes vinkler på det at lave film. Idéen med vores filmklubber er selvfølgelig at opdrage til demokrati og samfundssind, men vi skal også gøre de unge mennesker til kritiske brugere af filmmediet – og det sker ved at vise dem et varieret udbud af film. Også gerne film, der provokerer og udfordrer.

I udvalget vil vi altid gerne høre om jeres erfaringer med alle slags film; hvad fungerer? Hvad viser sig som katastrofer? Vi kan altid gøre vores arbejde bedre, og jeres tilbagemeldinger er en af måderne, vi kan lære at blive bedre.

Et andet af vores arbejdsområder er at arrangere filmgennemsyn, hvor vi kan mødes for at se nyere film og få en diskussion af filmenes egnethed med ligesindede. Det er altid en stor oplevelse at komme til en fremmed

biograf og indsnuse atmosfæren, få en fornemmelse af biografens sjæl. Ligesom det er interessant at se, hvor og hvordan andre holder filmklub. Hvor det er muligt vil vi gerne tænke i alternative gennemsyn, og her har vi brug for, at klubberne gør arbejdet for os: I har fingeren på pulsen og ved hvad der kan lade sig gøre af filmfaglige tiltag i jeres lokalområde. Vi begyndt at overveje at afholde filmgennemsyn tre gange i foråret og tre gange i efteråret – hvis der er opbakning blandt jer til det. I givet fald skulle gennemsynene være spredt geografisk så flere havde mulighed for at deltage. Vi vil mægtig gerne høre fra jer, om I synes dette kunne have en fremtid.

Gennem den seneste tid har vi haft en målsætning om at slå et slag for den korte film. Selvom vi ikke er kommet så langt, som vi kunne ønske os, har vi dog fået nævnt genren i vores seneste Nyhedskatalog. Arbejdet

med at introducere og give nogle brugbare ord om kortfilm pågår stadig. Som bekendt formår filmen i dette format at vække de stærkeste følelser på meget kort tid. Og kan både udfordre, provokere og mane til eftertanke.

Endelig er Nyhedskataloget også vores område. Det er vores håb, at I kan bruge vores anmeldelser til at udvælge de film, I viser i jeres klubber. Som I måske har bemærket, har vi forskellige tiltag i Nyhedskataloget; ud over anmeldelserne havde vi sidste år et bud på, hvordan en filmpakke kan sættes sammen. I år har vi fundet nogle ældre film, vi synes fortjener at blive husket og eventuelt komme op at vende igen.

Hvis I har idéer til temaer, emner eller tiltag, hører vi gerne om det. Enten det er udfordrende, provokerende eller serviceende.

Kim Bruun

Fokusudvalget

Forskellighed er en styrke

Vi kender det alle sammen. En hel sal fyldt med børn – danske børn. De færreste klubber har nogen stor andel af alle de andre typer af børn, der vokser op i Danmark, men som har en anden kulturel baggrund end den typisk danske.

Kunsten er at få en række af disse etniske børnegrupper til at deltage i filmklubben på linje med andre danske børn – ligesom vi også skal prøve at få bedre fat i de grupper af danske

børn, som af forskellige grunde ikke er at finde i medlemsskaren.

I fokusudvalget arbejdes der på flere fronter for at skabe opmærksomhed i de lokale klubber for netop dette særlige problemfelt. Der udarbejdes pjecer og tilbydes rådgivning til at gribe fat i denne specielle udfordring.

Også på økonomisiden er der muligheder for at søge støtte til fremstilling af foldere m.v., som kan

Susanne Rørvig
Formand for Fokusudvalget

anvendes lokalt. Og der gives mulighed for at de klubber, der gerne vil satse også hjælpes på vej – forhåbentlig med det slutresultat, at forskelligheden og mangfoldigheden i medlemsskaren øges markant.

Udfordringerne ligger der – er du/I parate til at gribe dem og tage fat? Vi er.

21

PR-udvalget Filmglæde og film til folket i almindelighed

Udvalget for *public relations* forsøger til stadighed at *brande* DaBUF. Det var godt nok en god portion fremmedord i en enkelt sætning, men det gælder altså kort sagt om at gøre opmærksom på filmklubbetanken og klubbernes store arbejde i offentligheden og fortælle filmklubber om alskens tiltag og tanker. På nudansk hedder det vist at opgradere! Opgradere til filmglæde, filmforståelse og filmformidling. Filmformidling til alle børn og unge uanset adresse og socialgruppe.

Og det gælder i allerhøjeste grad om at tænke nye tanker, selv om det som bekendt er den vanskeligste disciplin i verden.

Men med genlanceringen af tidsskriftet *Pråsen* har DaBUF sendt et signal udad og indad om meningsfylde og kvalitet. Og netop dette tidsskrift kan præsentere spændende begivenheder, konkrete arrangementer og luftige ideer. De sidste er ikke de mindst spændende.

Der er skrevet mangt og meget om den etablerede klubvirksomhed med gode 35mm-film i en biografs velegnede rammer. Men tiden er måske kommet til også at tænke i andre formater og andre visningssteder. Og måske kan filmoplevelsen udvides med et kreativt arbejde med selv at lave film. I dag er teknikken ingen hindring, og måske kan i hvert fald nogle børnefilmklubber både arbejde

med at se, læse, opleve og forstå og med selv at skabe film. Måske skulle filmklubarbejdet udvides med en mere direkte undervisning i filmfortælling og filmpoptagelse? I hvert fald skader det aldrig at dygtiggøre sig som filmformidler for børn og søge nye veje! DaBUF må til stadighed arrangere kurser, kurser og kurser! Og

her kan filmklubfolk opleve at være sammen i et givtigt fællesskab med ligesindede. Og få lyst og mod, ideer og råd. Det regnes nemlig ikke nødvendigvis i almenheden som et adelsmærke at være filmformidler og frivillig arbejdskraft, men det burde det gøre.

Der er ingen tvivl om, at filmforståelsen, filminteressen og filmglæden stiger i takt med, at man selv prøver kræfter med at fortælle i levende billeder og oplever mange forskelligartede film. Og kunne filmklubber ikke være givtige kulturholdepladser på gymnasier, skoler, institutioner og foreninger? DVD-skivernes og projektorernes kvalitet bliver bedre og bedre for hver dag og faktisk findes mange gode børnefilm og filmklassikere kun tilgængelige i dette format. Måske er

*For frivillige,
filmentusiaster
og andre fans
figurerer formid-
ling af film højt
på ønskelisten*

det også ligefrem nødvendigt for biografbaserede klubber at anvende dette format af sidstnævnte grund. Hvem har ikke oplevet at vise en filmklassiker, hvor filmkopien er så brugt og slidt, at selv solskinsscener ligner regnvejrskyer? Det er stadig en dyd at vise film under de bedste betingelser, men hvis en vigtig film til en given lejlighed kun findes i et digitalt medie, kan beslutningen om indholdets væsentlighed i forhold til visningssituationen vel ikke volde det helt store hovedbrud. Eller hvad?

Sådanne tiltag koster naturligvis kroner og ører, og PR-udvalget må vride og vende alle hjerneceller for at finde sponsorer til både små og store ideer. Børnefilmklubber har deres ambasadører i nærområdet. Det er også på tide at DaBUF omgiver sig med velmenende talsmænd.

For til syvende og sidst er et børnefilmklubarbejde et spørgsmål om demokrati og demokratisk sindelag. Alle børn skal have mulighed for at opleve en mangfoldighed af filmfortællinger fra den vide verden og få indsigt, blive klogere og stærkere. Det kan ske i en børne- og ungdomsfilmklub, og det skal alle gode kræfter hjælpe med til.

Ulrich Breuning

Ulrich Breuning, formand

Landsseminar 2010

Tak for et godt landsseminar

Søndag aften efter et landsseminar og et par timers hjemtransport, anbringer jeg mig gerne i en afslappet position med en god kop te ved min side og lader tanker og indre billeder flyde frit. Der har været år, hvor der er kommet zig zag på billederne og lydsiden har været noget skinger, MEN denne søndag aften var der lutter gode billeder og behagelige toner. Fredag dukker op på den indre skærm og kan forunderligt nok panorerer mellem de tre workshops, som jeg så levende har fået beskrevet af begejstrede bestyrelsesmedlemmer, der følte sig vældig inspireret af klubberne fra hele landet og Luxemburg. Hvor er der mange idéer og velmenende anbefalinger til DaBUFs fremtidige virke blandt alle klubfolkene.

Den indre film fra landsseminaret spoles igennem. Højdepunkterne får endnu en tur i fremviseren.

En fantastisk inspirerende aften.

Et vigtigt punkt for bestyrelsen var at få afklaret, om klubberne havde oplevet en forringelse af DaBUFs arbejde i forbindelse med, at Landskonsulenten stoppede pr. 1. august 2009. Der var en klar melding fra alle tre workshops, at ingen havde manglet en landskonsulent. Havde man haft brug for hjælp, var sekretariatet eller bestyrelsen trådt til med den nødvendige assistance. Man kunne heller ikke spore hverken mangel på tiltag eller en afmatning af DaBU-

Fs virke, hvilket både var en stor lettelse for bestyrelsen (for hvor skaffer vi pengene fra, hvis der er et behov, vi skal dække), og også en stor glæde over tilkendegivelsen af, at vi tager ordentligt hånd om DaBUF og klubberne.

Lørdag ruller ind på skærbilledet med generalforsamlingen som første indtryk. På lydsiden er der en stille monolog om, hvorvidt alle får sagt det, de gerne vil, er de, der ikke siger noget tilfredse, med det der foregår i DaBUF, hvad kan vi gøre for at få fle-

re til at ytre sig, SKAL flere ytre sig eller er deres tilstedeværelse den positive tilkendegivelse, de ønsker at vise?

Film, filmdebat og fest toner frem. Som altid er DaBUF-folk gode både i filmdebatter og til at feste. Præsprisuddelingen til Kaspar Munk var ét højdepunkt, afsløringen af årets klub Husets børnefilmklub, der har gjort en særlig indsats et andet, og så sandelig også hædringen af to klubfolk; Orla Hansen Birk fra Grenå og Jørgen Wagner fra Frederikssund, som

hver især har ydet en lang og energisk indsats i hver deres filmklub. Disse tilbageblik får det helt store smil frem. Alle kastede sig også med iver og viftende hænder, ud i filmmusikquizen som Max Køllert fra Slagelse filmklub havde lavet.

Søndag toner frem til lyden af filmens virkemidler, Sille Just Boel "viste" os, hvordan hun og andre tonemestre ved hjælp af lyden kan påvirke vores bevidsthed til at "se" noget, der ikke er der, eller fremhæve det, der er der og dermed optimere vores filmoplevelse. Også her viste klubfolket interesse for at optimere deres viden om filmmediet gennem en masse spørgsmål.

Thomas Krag bragte nyt med fra spillefilms- og kort- og dokumentarfilmsområderne, nyt fra filmfronten er altid kærkommen hos klubfolk og viden om, hvad der er i vente, er godt at tage med hjem.

Stuntmand Deni Jordan med sin unge praktikant sluttede landsseminaret med et brag, der bogstaveligt rystede salen. Når man sådan sidder der helt fredeligt i sin sofa og lader weekenden passere revy, kan det godt rykke lidt i arme og ben, når man genser alt det, der foregik oppe på scenen. Mange klubfolk lod sig kaste ud i halsbrækkende stunts til glæde og jubel, for os der så på.

Filmen er ved at løbe ud, lyden stilner af, og tilbage er en yderst behagelig fornemmelse af, at denne weekend, som så mange mennesker har haft indflydelse på (deltagere, arrangører og gæster), er blevet til netop den inspiration til det fortsatte klubarbejde, den var tænkt som.

Tak til jer alle for et fantastisk landsseminar.

Tina Just Hahn
Formand

Tilsyneladende er der enighed om afstemningen

Disse smukke unge mennesker...

Landsseminar 2010

Indtryk fra et landsseminar

Et Landsseminar skal planlægges og afholdes. Aktivitetsudvalget har selv-sagt meget at beslutte og forholde sig til:

Hvilke arbejdsopgaver skal udføres, hvilke udvalgsmedlemmer er bedst til hvad, hvordan stabler man et Landsseminar på benene, hvordan gennemskuer man kontrakten med hotellet, hvad skal årets tema være, hvem kan være interessante og relevante oplægsholdere, vil de deltage, kan de deltage, har vi råd, hvor læn-

ge skal man vente på svar fra en mulig oplægsholder, hvem vil sponsere gaven til medlemmerne, hvor mange medlemmer kommer i år, hvor mange workshop-lokaler skal bookes, hvor mange film kan man nå at se i løbet af seminaret, bør der være filmforevisninger alle tre dage, skal de unge tilbydes andet end kaffe i kaffepause, hvem tager i mod oplægsholderne, hvordan virker projektoren i den store sal, hvor er nøglen til workshop-lokalerne, hvornår skal vi

tjekke ud af værelserne og naturligvis hvordan skal Præspermiddagens quiz se ud?

Det er som altid en fornøjelse at planlægge og afvikle Landsseminar! Et puslespil, der inspirerer, udvikler og underholder. En begivenhed, der ses frem til.

På gensyn i Silkeborg den 8.-10. april 2011

*På vegne af aktivitetsudvalget,
Louise Holm Marseen*

*Hurtige skud
fra hoften
om hvordan
aktivitetsudvalgets
formand ser en
weekend i Silkeborg*

Teknikken bliver styret med kyndig hånd

Heldigvis er tiden også til at få grinet med sin egen bestyrelse

Programmer nærstudies, måske kan man inspireres

Bestyrelsens konstituering 2010/2011

Pr. 8/5-2010

Formand: Tina Just Hahn
Næstformand: Flemming Riedel
Kasserer: Lars Steinbach

Forretnings-udvalg: Tina Just Hahn, Flemming Riedel,
Lars Steinbach og Mathilde Fruergaard

Aktivitets-udvalg: Louise Holm Marseen (formand), Susanne Rørvig
(herunder det tidligere Festivaludvalg) og Ulrich Breuning

Film-udvalg: Kim Bruun (formand) og Tina Just Hahn.
Indsuppleret: Hans Peter Mehlsen, Jan Frydensbjerg
og Nynne Jensen.
Ulrich Breuning til specielle opgaver
Desuden er tilknyttet et antal skribenter.

PR-udvalg: Ulrich Breuning (formand), Kim Bruun,
Flemming Riedel, Karen Damm Obel
Indsuppleret: Nynne Jensen

Redaktion Pråsen: Kim Bruun

Ungdoms-udvalg: Mathilde Fruergaard (formand), Karen Damm Obel
og Marc Honoré
Indsuppleret: Stine Nielsen Cathrine Brauner, Therese Hinrichsen,
Nynne Jensen og Kia Rask

IT-udvalg: Tina Just Hahn (formand),
Indsuppleret: Steen Kristiansen og Esge Moos

Internationalt-udvalg: Tina Just Hahn (formand), Flemming Riedel,
Susanne Rørvig og Lotte Kasten

Fokus-udvalg: Susanne Rørvig (formand), Karen Damm Obel,
Marc Honoré & Lotte Kasten
Indsuppleret: Anders Kristensen, Kirsten Lund

Jubilæums-udvalg: Flemming Riedel (formand), Tina Just Hahn,
Susanne Rørvig og Mathilde Fruergaard

Rep. i EKKO: Flemming Riedel

DFI Kontaktudvalg: Louise Holm Marseen

DFI Rådet for Kort-
og Dokumentarfilm Tina Just Hahn

Glimt fra Landsseminar

Temaet for årets Landsseminar var Filmens Virkemidler.

Indslagene spredte sig fra civiliseret samtale mellem to vidende mænd (Kaspar Munk og Ulrich Breuning) over et spændende og givtigt indblik i den lydlige side af filmens virkelighed (Sille Just Boel) videre til appetitlige forsmag på den kommende tids børne- og ungdomsfilm (Thomas Krag fra DFI) og til et bogstaveligt talt brag af en afslutning, hvor tørre tæsk deltes ud til højre og venstre (Deni Jordan med assistent).

Som det ses var humøret højt.

Landsseminar 2010

Pråstalen 2010

Pråsprisen skal i dag uddeles for 28. gang til en person, der har udført fortjenstfuldt arbejde med produktion og/eller formidling af billedmedier for børn og unge.

Dette års Pråsprismodtager er ikke en gammel garvet filmmager, men har dog været i gang i mange år. I gymnasietiden var interessen allerede vakt og vores Pråsprismodtager anskaffede sig et klippebord – så var grunden til et passioneret filmarbejde lagt.

De fleste filmskabere har i mange år brugt video som et billigt alternativ til at optage deres første film med, men nej tak ikke denne Pråsprismodtager. Ægte celluloid var det magiske ord, og hvor får man fat i den slags, når man er en fattig studerende? Man klunser sig til de restlagre af 35 mm ubrugte filmruller, som reklamebureauerne lå inde med.

Årets pråsprismodtager er uddannet på den alternative filmskole Super16, hvorfra han blev færdig i 2006. Færdig blev også kortfilmen *Forsvunden*, som de fleste nok har set eller hørt om.

I 2008 drog han til Los Angeles for at deltage i workshops om skuespil og instruktion med Judith Weston for at udvikle sig som instruktør.

Kortfilmen *Forsvunden* viser sammen med to andre kortfilm *En lille død* fra 2005 og *Kyss* fra 2003 Pråsprismodtagerens store indlevelse i unge menneskers liv og følelser. Han forstår at fange de vigtige øjeblikke, der betyder

uendeligt meget for unge mennesker både i nuet og i deres fremtid.

Børn og unge kan være svære at arbejde med, men vores Pråsprismodtager forstår at få det ønskede frem i de unge skuespillere. Børn og unge kan også være svære at lave film for, hvis det skal gøres ordentligt, og det skal de ifølge årets Pråsprismodtager. Han mener, det er vigtigt at få fortalt historierne om det, der foregår i de unges sind og hjerter. Han har udtalt: ”Teenagetiden interesserer mig, fordi det er dér, hvor menneskets følelser er stærkest, samtidig med at vi som voksne rummer parallelle følelser – for eksempel omkring identitetskriser”.

Dette års Pråsprismodtager har også udtalt, at der er for meget snak i de danske spillefilm, selv formår han da også gennem sit billedsprog at fortælle sine historier, så de rammer os dybt i hjertekulen.

Det er Pråsprismodtagerens første spillefilm et godt bevis på. Når man forlader biografens stille mørke, fortsætter stilheden. Ingen sprudlende snak og skramlen, nej dyb eftertænksomhed og en sagte hvisken, mens man prøver at få styr på alt det, som filmen har rørt ved i vores indre. Årets Pråsmodtager 2010 får prisen for de kortfilm og spillefilmen, som han har lavet for børne- og unge. Det er film, der gør en forskel, og som

maner til eftertanke både hos unge og voksne. Prisen skal også ses som en opfordring til at bibringe børne- og ungdomsområdet flere film med lignende indføling i, hvad der rører sig i teenagere.

Danske Børne- og Ungdomsklubbers pris, Pråsen 2009, gives med glæde til: Kaspar Munk

Med prisen følger en check på 10.000 kr. og en Pråstegning udført af Kjeld Veirup.

*Tina Just Hahn
Formand for Danske Børne-
og Ungdomsfilmklubber*

En glad og stolt modtager af Pråsen, Kaspar Munk

Nyt fra sekretariatet

FILM:

Filmen *Drengen i den sribede pyjamas* er IKKE tilgængelig på 35mm i den kommende sæson, men kan bookes på DVD. *Filmene Prop og Berta* og *Når Mor kommer hjem* er desværre ikke længere til rådighed.

Husk at filmen *Sherlock Holmes* KUN kan bookes frem til d. 25/12-2010. I skal altså sætte den på programmet i efteråret, hvis I gerne vil vise den.

Where the wild things are er IKKE til rådighed i den kommende sæson. Udlejeren har kun én kopi, som allerede er så ridset, at de ikke vil være bekendt at leje den ud.

Til gengæld har Scanbox tilbudt DaBUf, at klubberne kan booke filmen *Min bedste fjende* (censur: 11 år) fra d. 1/1-2011. Filmen er ikke i kataloget, men I kan læse anmeldelse af filmen på hjemmesiden efter premieren d. 3/6-10. Herefter vil der ligeledes være mulighed for at låne filmen på DVD til gennemsyn. Kontakt sekretariatet, hvis I er interesse-rede i dette.

I pressematerialet til filmen står der bl.a.: *Min bedste fjende* er en film, der tør at gå nye veje og som placerer en effektiv knyttnæve i solar plexus hos publikum. Filmen bryder med alle stereotyper fra fortidens "mobbe-film" som generationer af danskere er opflasket med og skildrer på gribende vis en barsk magtkamp mellem børn. Det er en film om uskyldstab for et dansk tween/teen-publikum. Det er lige på og hårdt og det er en film der rusker, ryster og berører. Men det er også en fortælling om dannelsen af identitet - om følsomhed og frygtløshed,

Min bedste fjende Scanbox.

om valget mellem at være passiv eller proaktiv. *Min bedste fjende* er konsekvent udført med et larmende fravær af voksen indblanding. Her er ingen kære mor eller velmenende skolelærere. Som tilskuere er vi skræmmende tæt på den magtkamp, der uundgåeligt må ende med en vinder og en taber.

Klubberne har hermed fået mulighed for at vise danske film om 'mobning' til alle aldersgrupper – *Superbror* for de ca. 6-10-årige, *Min bedste fjende* for de ca. 11-14-årige og *Hold om mig* til de største.

Fra Filmcompagniet har vi fået tilbudt filmen *Fantastic Mr. Fox* fra d. 1/1 -2011.

Hav i mente, når I sammensætter jeres program, at næsten intet er umuligt! Har I særlige ønsker til film og mulighed for at vise dem i andre formater end 35mm, så kontakt os, så skal vi gøre, hvad vi kan! I sidste sæson viste Børnebiffen i Ebeltøft f.eks. filmen *Klokkeblomst* på DVD – en film der ikke har været til rådighed længe og i Viborg Børne- og Ungdomsfilmklub, har de vist kortfilmen *Lille man* af Esben Tøn-

nesen (kortfilmvinder i Giffoni i 2009) via et link på Esbens hjemmeside! DaBUFs aftale med Nordisk FilmVision giver også mulighed for at vise en lang række film på DVD, som desværre ikke længere (eller aldrig har været) til rådighed på 35mm.

Alle bestillinger af Filmpakker fra BØRNEBIFFEN skal foretages via Det Danske Filminstituts hjemmeside.

Husk at skrive tydeligt på jeres bestillinger, om I ønsker film i *original version* eller *med dansk tale* i de tilfælde hvor muligheden foreligger.

Mht. visninger af film i 3D format, skal I huske inden I bestiller at lave en aftale med biografen. Når dette er gjort, tjekker vi prisen hos udlejeren inden endelig bestilling, da der ikke pt. foreligger en fast pris for visning af 3D film. UIP og Walt Disney har netop bekendtgjort, at deres film IKKE kan lejes på 3D. Filmcompagniet vil gerne udleje filmen *Avatar* i 3D i den kommende sæson.

Sekretariatet

27

En film jeg aldrig så

Free Willy (Befri Willy)

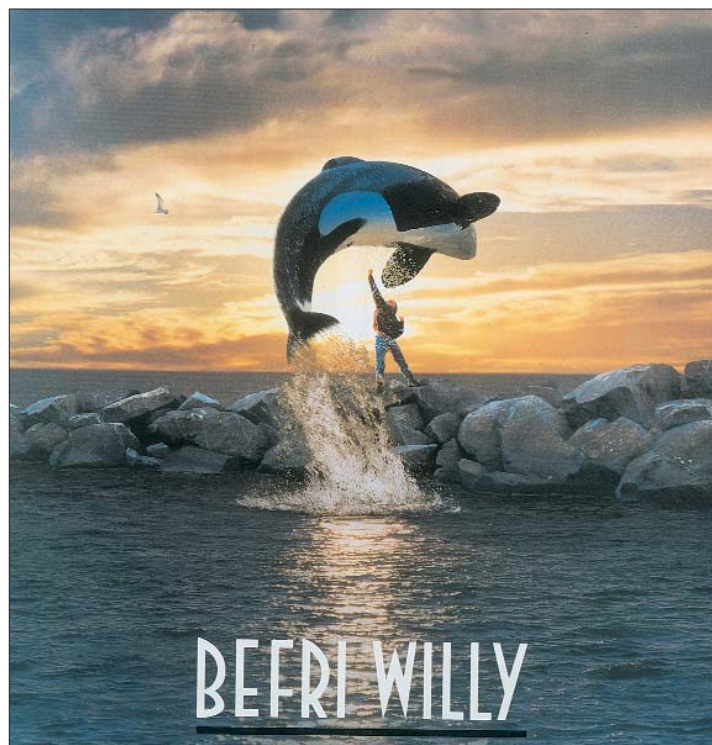
Under redaktionen af nærværende nummer af Pråsen var den stående vittighed, at forsiden skulle være fra *Free Willy* (prøv selv at sige det højt). Det var lidt langt ude, og forsiden som den er nu, synes vi fungerer langt bedre.

Da *Free Willy* havde premiere for mange år siden, lød en udlægning, at filmen med musik af Michael Jackson om en lille dreng og med ordet 'willy' (engelsk slang for mandigt kønsorgan) i titlen *måtte* leve op til en række forventninger. Altså noget om voksne suspekter mænd (som Jackson) og en lille dreng. (For en god ordens skyld vil jeg gerne gøre klart, at jeg aldrig troede på beskyldningerne mod Michael Jackson, æret være hans minde).

På tilsvarende vis og med lige så god grund (hvis jeg altså har ret i mine antagelser om Jacksons uskyld), kan man som frivillig blive tillagt fordægtige bevæggrunde for sin frivillighed. Formålet med denne udgave af Pråsen har været at give et andet billede af os frivillige og vores ikke helt så dunkle motiver.

Som det fremgår inde i bladet er folks begrund-

Hvis I gør jeres, lover jeg til gengæld at se filmen

delser for at deltage i det frivillige arbejde med at vise gode film for børn og unge båret af vidt forskellige grundtanker og antagelser. Måske ville det vise sig, hvis vi spurgte mange nok af jer, at I (vi!) alle har helt unikke grunde til at lægge frivilligt arbejde i at gøre den forskel, vi håber, at arbejdet med at vise film til børn og unge betyder.

Hvis jeg skal være helt ærlig har jeg aldrig set *Free Willy*. Ikke fordi jeg forestillede mig noget uterligt mellem den lille dreng og den store

spækhugger. Heller ikke fordi jeg i det stille protesterede mod udnyttelsen af dyret eller Jacksons musik. Når jeg tænker nærmere over det, er det ikke rigtig nogen grund til, at jeg ikke fik den set.

Det samme tror jeg sker for mange ikke-frivillige. Egentlig er de stolte af den høje grad af frivillighed i Danmark. Hvis muligheden bød sig, ville de måske endda med største fornøjelse gå ind i det frivillige arbejde. Ingen stille protester eller forestillinger om uterlighed i den

lokale forening. Blot og bart mangel på mulighed for at gå ind i det frivillige arbejde.

Jeg har en drøm om, at det skal være anderledes. Muligvis en naiv drøm, der i al sin enkelhed lyder: Inder i enhver dansker er en god frivillig, som kæmper for at komme ud. Horder af frivillige venter på at blive sluppet fri og komme i gang. Kan vi frem til frivillighedsåret 2011 blive enige om et kampråb? Hvis det lykkes, lover jeg at få set *Free Willy* en gang for alle.

Befri en Frivillig!

Kim Bruun